

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

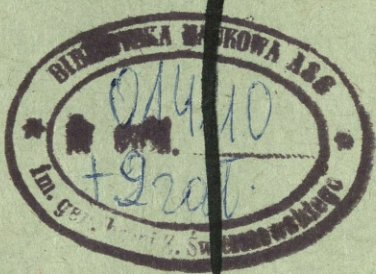

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO DZYTU
SLUZHOBNEGO

~~TAJNE~~

Egz. Nr 60034

ZESZYT TAKTYCZNY
3(48)

~~039809~~

WARSZAWA

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Kwiecień 1970
Archiwum Działu Morskich Specjalnych

Nr ewid.

039809

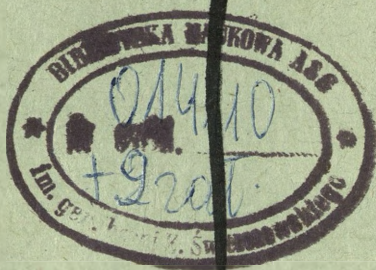
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

~~DO UŻYTKU
SLUŻBOWEGO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 00034

ZESZYT TAKTYCZNY

3(48)

~~039809~~

WARSZAWA

Kwiecień 1970
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Sztabu Morskich Specjalnych

Nr ewid.

~~039809~~

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO

Errata
do Zeszytu Taktycznego 5/48
BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Specjalnych

Nr ewid. 139809

Str.	Wiersz		Jest	Powinno być
	od góry	od dołu		
8		8	pułku	pułk
27		10	wyznacza	wyznaczona
35	11		1 bateria SO-zając	1 bateria-SO zająć
35	18		2 bateria SO-zając	2 bateria-SO
35		5	3 bateria SO-zając	3 bateria-SO zająć
36	3		4 bateria SO-zając	4 bateria-SO zająć
37	6		pu - lk	pułk
38	3		nie otrzymania	nieotrzymania
38		9	podział	podziału
46	7		w którym	w których
46		2	korzystania	wykorzystania

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
~~T A J N E~~
Egz. Nr 000341

ZESZYT TAKTYCZNY

3(48)

Przechl. ps 1265-77

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Specjalnego
r ewid. 139809

W A R S Z A W A

Kwiecień 1970

Materiały do niniejszego Zeszytu opracowali: do części pierwszej — ppłk dypl.
Edward Gruszka; do części drugiej — kpt. Aleksander Kapłański.

SPIS TREŚCI

Str.

Część pierwsza: "Działanie pułku artylerii przeciwlotniczej w osłonie wojsk dywizji zmechanizowanej". /Rozwiązanie zadania zamieszczonego w "Zeszytach Taktycznym" nr 1/46, 1970 r/.....	5
1. Analiza zadania, ocena położenia i decyzja dowódcy 2 paplot.....	5
a/ Analiza zadania	5
b/ Kalkulacja czasu osobistego dowódcy 2 paplot	8
c/ Ocena położenia	9
d/ Decyzja dowódcy 2 paplot dotycząca osłony 7 pz	32
2. Postawienie przez dowódcę 2 paplot zadania bojowego i danie wytycznych do zabezpieczenia działań bojowych.	33
a/ Treść zadania bojowego dowódcy 2 paplot	33
b/ Treść wytycznych dowódcy 2 paplot do zabezpieczenia działań bojowych	36
Część druga: "Organizacja rozpoznania artyleryjskiego w natarciu pułku zmechanizowanego z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi".....	43
1. Niektóre zagadnienia organizacji rozpoznania artyleryjskiego w natar-	

ciu pułku zmechanizowanego z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi	43
2. Założenie ogólne do tematu: "Organizacja rozpoznania artyleryjskiego w natarciu pułku zmechanizowanego z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi	52

Załączniki:

Do części pierwszej:

- a/ Szkic nr 1 - Decyzja dowódcy 2 paplot dotycząca osłony 7 pz.
- b/ Szkic nr 2 - Manewr 2 paplot dla osłony OW 2 DZ i przeprawy na rz. Wieprz w m. DRAŻGÓW.
- c/ Szkic nr 3 - Manewr 2 paplot dla osłony 2 drt.

Do części drugiej:

- a/ Tabela nr 1 - Identyfikator związków taktycznych i oddziałów npla
- b/ Tabela nr 2 - Skład organizacyjny 6 DZ i pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego dywizji.
- c/ Szkic nr 1 - Położenie wojsk własnych i nieprzyjaciela o 16.00 10.6 oraz zarys decyzji dowódcy 2 pz

Część pierwsza

DZIAŁANIE PUŁKU ARTYLERII PRZECIWOLOTNICZEJ W OSŁONIE WOJSK DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ

/Rozwiązanie zadania zamieszczonego w "Zeszycie Taktycznym" nr 1/46, 1970 r/.

Mapy: 1:50000 N-34-128-C,D
N-34-139-A,B
N-34-141-A,B,C,D
M-34-7-A,B,C,D
M-34-8-A,B,C,D
M-34-9-A,B,C,D
M-34-20-A,B,C,D
M-34-21-A,B,C,D

I. ANALIZA ZADANIA, OCENA POŁOŻENIA I DECYZJA DO- WÓDCY 2 paplot

A. ANALIZA ZADANIA

Szef OPL 2 DZ zamierza skupić główny wysiłek obrony przeciwlotniczej na osłonie pierwszego rzutu dywizji, a zwłaszcza sił nacierających na głównym kierunku natarcia /7 pz/.

Zadaniem 2 paplot jest zapewnienie skutecznej osłony 7 pz podczas rozwijania go do walki i w toku natarcia do rubieży zadania bliższego dywizji, a następnie /po dokonaniu manewru pułku/ - osłona: oddziału wydzielonego /8 pcz/, przeprawy na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGÓW /1678/ i 2 drt.

2 DZ w rejonie wyjściowym/położonym około 60 km od linii styczności bojowej wojsk/ oraz w czasie przesunięcia na rubieży wejścia do walki i w ważniejszych okresach natarcia jest osłaniana przez 4 prplot /4 A/ i lotnictwo myśliwskie/3DLM/, głównie przed nalotami lotnictwa npla wykonywanymi ze średnich i dużych wysokości.

2 paplot realizując otrzymane zadanie spełnia główną rolę w walce z lotnictwem nieprzyjaciela wykonującym uderzenia na osłaniane przez pułk obiekty z małych i średnich wysokości.

Przesunięcie 7 pz z rejonu wyjściowego do rubieży ataku w porze nocej jest elementem sprzyjającym, z uwagi na utrudnione działania lotnictwa nieprzyjaciela.

Dla zapewnienia skutecznej osłony 7 pz podczas jego rozwijania i wchodzenia do walki oraz osłony artylerii, głównie w okresie artyleryjskiego przygotowania ataku, 2 paplot należy przegrupować do nowego rejonu ugrupowania bojowego odpowiednio wcześniej, aby mógł on osiągnąć gotowość bojową przed podejściem 7 pz do rubieży rozwinięcia.

Przegrupowanie 2 paplot do nowego rejonu ugrupowania bojowego w warunkach nocnych wymaga dokładnego zaplanowania i sprawnej organizacji rozpoznania dróg marszu, kierowania ruchem kolumn, ich ubezpieczenia i maskowania. Realizację tego przedsięwzięcia ułatwia fakt, że od 0.00 15.2 dywizja organizuje własnymi siłami i środkami zabezpieczenie inżynieryjne i służbę porządkowo-ochronną na drodze

nr 2 /droga marszu 2 paplot/.

Przewidywane niskie tempo natarcia 7 pz/2-3km/godz./pozwoli prawdopodobnie zorganizować ciągłą osłonę sił głównych pułku poprzez kolejną zmianę stanowisk ogniowych baterii, co należy szczegółowo skalkulować w ocenie położenia.

Mając na uwadze położenie 2 paplot o 17.30 142 należy rozpatrzyć możliwości jego rozwinięcia w rejonie wyjściowym w celu osłony 7 drt oraz zakres czynności mających na celu przygotowanie pododdziałów pułku do wykonania kolejnego zadania.

Przewidywany manewr pułku w celu osłony drugiego rzutu dywizji działającego jako OW wymagać będzie dokładnej znajomości bieżącej sytuacji naziemnej oraz utrzymywania ciągłej łączności z dowódcą 8 pcz. Ponadto należy rozpatrzyć możliwość wysłania swego przedstawiciela do sztabu 8 pcz.

Decyzję dotyczącą osłony przeprawy na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGOW należy opracować w dwóch wariantach, uwzględniając w nich możliwość zniszczenia przez przeciwnika mostu, zanim zostanie on opanowany przez desant taktyczny i OW.

Decyzję co do działań bojowych pułku w dniu 15.2 należy opracować możliwie szybko, aby jak najwięcej czasu pozostawić na organizację działań. Dowódcom baterii należy natychmiast podać rejony rozwinięcia baterii w celu osłony 2 drt w rejonie wyjściowym.

Wnioski:

1. 2 paplot wykonuje podstawowe zadania w zakresie osłony oddziałów dywizji /7 pz/ działających na

głównym kierunku natarcia przed nalotami lotnictwa nieprzyjaciela z małych i średnich wysokości.

2. Zadanie pułku jest trudne i skomplikowane wymaga ono bowiem wykonania szeregu manewrów pododdziałami pułku w celu osłony kolejnych obiektów w ciągu jednego dnia walki.
3. Decyzje co do działań bojowych pułku należy wypracować w ograniczonym czasie, zwracając szczególną uwagę na planowanie przesunięć pułku w celu osłony 7 pz w toku natarcia /metodą kolejnych zmian stanowisk ogniowych części baterii /.
4. Bezzwłocznie należy postawić zadanie pododdziałom 2 paplot wyznaczonym do osłony 2 drt w rejonie wyjściowym oraz wydać niezbędne zarządzenia wstępne dotyczące przygotowania pododdziałów pułku do wykonania kolejnych zadań bojowych.

B. KALKULACJA CZASU OSOBISTEGO DOWODCY 2 paplot

Obecnie jest 17.30 14.2. Gotowość bojową pułku ma osiągnąć o 6.00 15.2. Na organizację działań bojowych dysponuję 13 godzinami. Decyzje mam meldować o 20.00 14.2.

Do dyspozycji mam 2,5 godziny.

P o d z i a ł c z a s u :

- na zapoznanie oficerów sztabu pułku i szefów służb z otrzymanym zadaniem i wydanie zarządzeń - 20 min. / 17.30 - 17.50 14.2/,

- na ocenę położenia i wysłuchanie meldunków
- 100 min /17.50-19.30 14.2/.
- na sprecyzowanie decyzji - 30 min. /19.30-20.00
14.2/.
- na meldowanie decyzji - 30 min./20. 00-20.30
14.2/.

Razem -180 min/3 godz./

C. OCENA POŁOŻENIA

1. Ocena działań 7 pz z punktu widzenia osłony przeciwlotniczej

a/ W okresie rozwijania pułku i wchodzenia do walki

Od 7.30 15.2 7pz rozwija się w celu wejścia do walki. Rejon rozwinięcia 7pz przylega bezpośrednio do przedniego skraju obrony nieprzyjaciela /411 bzm/. Pułk wchodzi do walki przez przekroczenie szyków bojowych 13 pz /4 DZ/, mając w pierwszym rzucie 1 i 3/7 pz - każdy wzmocniony kcz. Bataliony pierwszego rzutu działają na oddzielnych kierunkach /patrz szkic nr 1/; przeciętna odległość pomiędzy osiami kierunków ich natarcia waha się w granicach 2 - 3 km. Do rubieży ZABRUZDY/5359/, kol. SUCHOWOLA /5361/ bataliony pierwszego rzutu podchodzą w szyku przedbojowym. Głębokość rejonu rozwinięcia każdego batalionu wynosi około 3km, a szerokość rubieży rozwinięcia - 2 do 3 km.

Artyleria pułku oraz artyleria wspierająca 3 i 4 /ABAA/ zajmuje stanowiska ogniowe od 6.00 do 7.00 15.2 w rejonie przedstawionym na szkiciu nr 1. Batalion drugiego rzutu /2/7 pz z 3 kcz/ przesuwa się w odległości 3-4 km za pierwszym rzutem pułku. 7 pz wchodzi do walki o 8.00 15.2. Czas rozwijania pułku - około 40 min. z tego 30 min czasu dziennego.

Wnioski:

1. Każdy rejon rozwinięcia batalionów pierwszego rzutu stanowi podzielny obiekt ataków lotnictwa npla i w miarę rozwijania się wojsk staje się obiektem składającym się z coraz to większej liczby mniejszych, oddzielnych obiektów ruchomych /kolumn czołgów i transporterów opancerzonych/ i stałych /SO artylerii, SD pułku i inne/.
2. Z uwagi na znaczne zagęszczenie wojsk oraz niemożliwość wykorzystania rozbudowy inżynieryjnej i właściwości ochronnych terenu ww. obiekty są wrażliwe na uderzenia lotnictwa, a przede wszystkim bomb napalmowych.
3. W początkowej fazie rozwijania wojsk najbardziej narażone na uderzenia z powietrza będą bataliony pierwszego rzutu. W miarę ich podchodzenia do czołowych punktów oporu npla stopień zagrożenia prawdopodobnie się zmniejszy, gdyż lotnictwo npla - ze względu na bezpieczeństwo własnych wojsk - skupi swój wysiłek na zwalczaniu;

drugiego rzutu pułku, artylerii, SD i obiektów tyłowych.

4. Z nastaniem świtu wzrośnie prawdopodobieństwo wykrycia ruchu kolumn pułku, a tym samym skuteczność ataków lotniczych npla.

b/ W t o k u n a t a r c i a

Charakter osłanianego obiektu/7 pz/ oraz sposób jego działania przedstawiono na szkicu nr 1.

Wnioski:

1. Z zadań 7pz w natarciu wynika, że jego poszczególne elementy ugrupowania bojowego będą bez większych trudności rozpoznawane zarówno przez lotnictwo rozpoznawcze, jak i przez naziemne organa rozpoznawcze npla, co może ułatwić ich zwalczanie przez npla głównie przez lotnictwo myśliwsko-bombowe.
2. Pierwszy rzut związany walką z nplem jest mniej narażony na ataki lotnictwa. Najbardziej zagrożonymi z powietrza elementami ugrupowania bojowego 7pz w tym okresie będą: batalion drugiego rzutu, zwłaszcza podczas wprowadzania go do walki, artyleria na stanowiskach ogniowych i w marszu, SD, a także drugorzutowe kompanie batalionów pierwszego rzutu.
3. Podczas wykonywania przez 7 pz zadania następnego, a szczególnie w czasie pościgu i w braku

bezpośredniej styczności z nplem, obiektami uderzeń mogą być pododdziały pierwszego rzutu rozwijające największe powodzenie.

4. Podczas wykonywania przez 7 pz zadania bliższego główny wysiłek 2 paplot należy skupić na osłonie drugiego rzutu pułku /3/7 pz/, artylerii i SD. W czasie wykonywania zadania następnego - na osłonie czołowych pododdziałów pułku rozwijających powodzenie.

2/ Ocena działań 8 pcz - OW 2 DZ

8 pcz - OW dywizji - działać będzie głównie w ugrupowaniu marszowym. Tylko w warunkach aktywnego przeciwdziałania npla OW działać będzie częścią swych sił w szykach przedbojowych i bojowych. OW maszerujący po dwóch drogach oddalonych od siebie o 3-4 km stanowi dwa obiekty liniowe każdy o długości 12-14 km. Obiekty te składają się z oddzielnych kolumn /kcz, bpz, da, SD i inne/ długości 500-2000 m. Przesuwanie się OW w dzień ułatwia jego wykrycie przez wszystkie środki rozpoznania powietrznego i naziemnego npla. Wrażliwość obiektu na uderzenia lotnictwa taktycznego i uzbrojonych śmigłowców jest stosunkowo duża, szczególnie przy użyciu takich środków rażenia jak: napalm, bomby odłamkowe, rakiety kierowane i niekierowane oraz broń pokładowa.

Wnioski:

1. OW stanowi obiekt bardzo łatwy do rozpoznania

i wrażliwy na uderzenia lotnictwa npla/szczegól-
nie piechota w transporterach opancerzonych,
kolumny artylerii, SD i pododdziały specjalne/.

2. Najbardziej skuteczną osłonę należy zapewnić
siłom głównych pułku, a szczególnie tym kolumnom,
które są najbardziej wrażliwe na uderzenia lot-
nictwa npla.

3/ Ocena mostu na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGÓW /1678/

W początkowym okresie, po wysadzeniu desan -
tu taktycznego i podejściu OW /8 pcz/ do rz. Wie-
prz most będzie pozostawał pod oddziaływaniem
ogniowym artylerii i lotnictwa npla. W miarę
poszerzania się przyczółka głównym środkiem od-
działywania na most będzie lotnictwo. Zniszcze-
nie mostu może spowodować poważne opóźnienie wy-
konania zadania przez dywizję i umożliwić prze-
ciwnikowi zorganizowanie silnej obrony w opar-
ciu o rz. WIEPRZ.

Czynnikami ułatwiającymi rozpoznanie mostu
przez lotnictwo npla będą: drogi wiodące do m.
DRAŻGÓW, ruch kolumn w kierunku mostu oraz sama
rz. WIEPRZ - jako dopływ WISŁY. Most ma niską kon-
strukcję i położony jest w dolinie; od południa
osłonięty jest pasmem wzgórz, co w pewnej mierze
będzie utrudniać jego rozpoznanie, szczególnie
podczas działań lotnictwa na małych wysokościach.
Ze względu na drewnianą konstrukcję most jest
bardzo wrażliwy na uderzenia z powietrza. Poważną
groźbę mogą stanowić dla niego środki zapalające

/napalm/. Bardzo mała powierzchnia skutecznego odbicia energii elektromagnetycznej wyklucza w zasadzie możliwość użycia rcb przez lotnictwo npla podczas nalotów w warunkach słabej widoczności. Charakter i położenie obiektu /mostu/zmusza lotnictwo npla do wykonywania nalotów z dwóch podstawowych kierunków: południowego i północno - zachodniego.

Wniosek:

Pułk należy ugrupować tak, aby najbardziej skuteczną osłonę mostu zapewnić na prawdopodobnych kierunkach ataku lotnictwa npla - pod kątami $15-30^{\circ}$ w stosunku do podłużnej osi mostu.

4/ Ocena 2 drt

Zasadniczą cechą demaskującą rejon ugrupowania bojowego dywizjonu będzie jego działalność ognio - wa oraz manewr wyrzutni po odpaleniu rakiet. Ugrupowanie bojowe drt obejmuje rejon o powierzchni $60-70 \text{ km}^2$. Rejon ten przedstawia sobą obiekt powierzchniowy o małym nasyceniu sił i środków. Poszczególne elementy ugrupowania rozmieszczone są względem siebie w odległościach 2-3 km i stanowią dla lot - nictwa oddzielne cele punktowe, wymagające dla ich porażenia zastosowania najbardziej skutecznych sposobów bombardowania.

Sprzęt techniczny będący w wyposażeniu drt charakteryzuje się dużą wrażliwością zarówno na jądrowe, jak i klasyczne środki rażenia. Wrażliwość baterii startowych wzrasta szczególnie podczas wykonywania manewru /po odpaleniu rakiet: opuszczeniu SS,

pobranii nowej rakiety z POT i ponownym zajęciu SS - nie okopanego/.

Zagęszczona zabudowa terenu oraz częściowe pokrycie lasami planowanego rejonu ugrupowania drt stwarzają dogodne warunki maskowania.

Wniosek:

Dla zapewnienia skutecznej /bezpośredniej/ obrony przeciwlotniczej drt należy wydzielić co najmniej jedną baterię artylerii plot do osłony każdego elementu ugrupowania bojowego /baterii startowej, POT/.

5/ Ocena nieprzyjaciela

a/ ocena nieprzyjaciela naziemnego

Ugrupowanie 2 paplot dla osłony rozwinięcia 7pz do natarcia i osłony jego natarcia może być obiektem ataku nieprzyjaciela naziemnego, który może oddziaływać ogniem artylerii na poszczególne elementy ugrupowania bojowego pułku. Istnieje także zagrożenie ze strony grup specjalnych nieprzyjaciela, które mogą atakować stacje radiolokacyjne pułku oraz jego środki łączności. Podczas osłony OW/Specz/ działającego w oderwaniu od sił głównych dywizji i bez styczności z sąsiadami należy się liczyć z możliwością atakowania przez npla kolumn baterii i SD pułku, głównie poprzez organizowanie kontrataków oraz wykonywanie napadów i zasadzek siłami rozbitych pododdziałów npla.

b/ Ocena nieprzyjaciela powietrznego

Z oceny osłanianych obiektów oraz dotychczas

sowego charakteru działań lotnictwa nieprzyjaciela wynika że:

- lotnictwo rozpoznawcze typu myśliwsko-bombowego działać będzie pojedynczo i parami samolotów, samodzielnie lub w składzie grup uderzeniowych z wysokości 300-12000m. Głównymi obiektami rozpoznania będą prawdopodobnie oddziały i związki taktyczne podchodzące z głębi obrony w tym także wojska 2 DZ;
- śmigłowce i samoloty /pilotowane i bezpilotowe/ lotnictwa wojsk lądowych prowadzić będą rozpoznanie w strefie działań bojowych do głębokości 30-50 km. Szczególnie dużej intensywności działania tego lotnictwa należy się spodziewać od godzin rannych 15.2. tj. w okresie podchodzenia i naprowadzania do walki pierwszorzutowych pułków /5 i 7/2 DZ/. Ponadto obiektami rozpoznania będą: artyleria na stanowiskach ogniowych, drugie rzuty pułków i dywizji, środki OPL i stanowiska dowodzenia;
- lotnictwo myśliwsko-bombowe wzmoże prawdopodobnie swą aktywność w godzinach rannych 15.2 wykonując znacznymi siłami ześrodkowane naloty na rozwijające się pododdziały 7 pz i artylerię na stanowiskach ogniowych. W ciągu dnia przeciwnik będzie prawdopodobnie przynosił wysiłek swego lotnictwa na zwalczanie drugiego rzutu dywizji, szczególnie w czasie jego wprowadzania do walki i działania jako OW 2 DZ, a także na niszczenie przeprawy na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGOW oraz

wojsk pokonujących rubież rzeki WIEPRZ. Ponadto w wypadku przejścia do działań z użyciem broni jądrowej celem ataków lotnictwa npla będzie w pierwszej kolejności dywizjon rakiet taktycznych.

Podczas zwalczania wyżej wymienionych obiektów lotnictwo nieprzyjaciela może stosować następujące sposoby ataków:

- kolumny 7 pz podczas ich rozwijania oraz kolumny 8 pcz działającego jako OW 2 DZ będą prawdopodobnie atakowane z małych wysokości z lotu koszącego i ślizgowego grupami w składzie 4-8-12 samolotów i w większości od czoła, przy kilkakrotnym zejściu na cel. Środkami rażenia wykrytych kolumn będą prawdopodobnie bomby napalmowe i burzące małego kalibru o opóźnionym działaniu, rakiety kierowane i niekierowane oraz broń pokładowa;
- przeprawę na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGOW przeciwnik będzie prawdopodobnie usiłował zniszczyć za pomocą ataków wykonywanych przez grupy lotnictwa uderzeniowego w składzie 4-8 samolotów. Poszczególne grupy mogą podchodzić do obiektu na różnych wysokościach i z różnych kierunków, stosując silne zakłócenia radioelektroniczne i działania lotniczych grup pozorujących. Na podejściach do przeprawy duże grupy uderzeniowe lotnictwa mogą wchodzić na kurs bojowy metodą kolejnych potoków składających się z par samolotów urzutowanych w głąb: para za parą w odstę-

pach 15-30 sek. Najbardziej prawdopodobne sposoby ataków lotnictwa npla:

1/ z lotu nurkowego - pod kątami 40-60°. Kierunki podejścia do ataku - patrz szkic nr 3. Wysokość wejścia w lot nurkowy - 1500-6000m; zrzut bomb z wysokości 800-2400 m. Prawdopodobne odstępy bombardowania dla tego sposobu ataku będą w granicach 900-1400m, ponieważ:

$$A_{1500/6000} = V_k \cdot T_b \cdot \cos \lambda,$$

gdzie:

$$V_k = V_e + \sqrt{H_w - H_z} / 0,04; \quad T_b = \frac{\sqrt{V_k \cdot \sin \lambda / 2 + 2g \cdot H_z - V_k \cdot \sin \lambda}}{g}$$

$A_{1500/6000}$ - odstęp bombardowania dla wysokości 1500 i 6000 m;

V_k - prędkość samolotu w punkcie zrzutu bomb;

T_b - czas spadania bomb w sekundach;

H_w - wysokość wprowadzenia samolotu w lot nurkowy;

H_z - wysokość zrzutu bomb;

λ - kąt nurkowania;

V_e - prędkość celu /250m/sek/;

g - przyspieszenie ziemskie $\approx 10 \text{ m/sek}^2$;

0,04 - współczynnik przyspieszenia samolotu na każde 100 m utraty wysokości.

Po podstawieniu przewidywanych wielkości otrzymamy:

$$A_{1500} = 278 \cdot 4 \cdot 0,71 = 900\text{m},$$

$$A_{6000} = 298 \cdot 5 \cdot 0,71 = 1440\text{m}.$$

2/ Z lotu ślizgowego pod małymi kątami nurkowania z wysokości 1000-6000m, przy użyciu pocisków kierowanych typu "BULLPUP". Kierunki podejścia do ataków - patrz szkic nr 3. Prawdopodobna rubież odpalania pocisków - 6000-8000m. Przewidywane rubieże wykonania zadania przez lotnictwo /odstępny bombardowania/ wynoszą 4000- 4500 m.
- 2 drt lotnictwo npla będzie prawdopodobnie atakować:

a/ z lotu nurkowego pod kątami $40-60^{\circ}$ przy użyciu klasycznych środków rażenia, głównie rakiet kierowanych i niekierowanych, bomb napalmowych i broni pokładowej. Przy nalocie kilku grup w składzie 4-8 samolotów ataki mogą być wykonywane kolumną par /kluczy/ samolotów w odstępach 15-30 sek. między parami.

b/ z lotów wznoszących pod kątami $90-110^{\circ}$ przy użyciu bomb jądrowych. Ataki te mogą być wykonywane pojedynczymi samolotami i parami pod osłoną silnych zakłóceń radioelektrycznych i grup pozorujących ataki z innych kierunków.

Główne kierunki nalotów: zachodni i południowo-zachodni.

Wnioski:

1. Podczas osłony 7 pz główny wysiłek 2 paplot należy skupić na osłonie:

- w okresie rozwinięcia i wejścia do walki -

pierwszego rzutu pułku /1 i 3/7pz/ i artylerii;

- W toku natarcia - drugiego rzutu /2/7pz/, artylerii i pododdziałów odpierających kontratak.

2. Podczas osłony OW należy tak ugrupować pułk, aby zapewnić bezpośrednią obronę przeciwlotniczą głównym siłom OW, a szczególnie pododdziałom najbardziej wrażliwym na uderzenia z powietrza. Rozpoznanie środków napadu powietrznego nieprzyjaciela w tym okresie należy oprzeć przede wszystkim na obserwacji wzrokowej.
3. Wobec możliwości zniszczenia przez nieprzyjaciela mostu na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGOW- zanim zostanie on opanowany przez desant taktyczny i OW - ugrupowanie bojowe pułku do osłony mostu / forsowania/ należy rozpracować w dwóch wariantach.
4. Do osłony 2 drt należy tak ugrupować pułk, aby każda bateria startowa i POT były osłaniane co najmniej siłami jednej baterii plot.

6/ Ocena sąsiadów

4 prplot współdziałając z lotnictwem myśliwskim osłania główne zgrupowanie uderzeniowe 4 A /2 i 4 DZ/. Od świtu 15.2 rozwinięcie i wejście do walki 2 DZ osłaniają dwa dywizjony rakiet przeciwlotniczych 4 prplot ze stanowisk ogniowych w rejonach: 2/4 prplot - płn. ZGIECHÓW/7244/ 4/4 prplot - wsch. OZORÓW/7470/. w toku natarcia 4 prplot będzie osłaniał nacierające wojska me-

łoda kolejnych zmian stanowisk ogniowych. Osłona wojsk dywizji w natarciu - głównie przed lotnictwem npla działającym na średnich i dużych wysokościach - przez rakiety przeciwlotnicze umożliwia pułkowi skupienie wysiłku ogniowego na walce z lotnictwem przeciwnika działającym na małych i średnich wysokościach.

Lotnictwo myśliwskie /3 DLM/ od świtu 15. 2 osłania główne siły armii wykonujące przeciw - uderzenie /2 i 4 DZ/przez dyżurowanie w powietrzu siłami jednego - dwóch kluczy samolotów typu Mig-21 pf i Lim-5p. Strefa dyżurowania: MINSK MAZOWIEGKI, GARWOLIN, SIEDLCE. Wysokość dyżurowania : dla Mig 21 pf - 10000 m; dla Lim 5p - 1500 m.

Rozwinięty od świtu 15.2 RPWN-2 DZ w rejonie wsch. LALINY /5856/ umożliwia, w razie konieczności, wykorzystanie jego danych do wskazywania celów bateriom. Ponadto RPWN-4 DZ rozwinięty w rejonie pld. GLUPIANKA /6838/ umożliwi wcześniejszy napływ danych o lotnictwie npla działającym z kierunku zachodniego.

7/ Ocena sił własnych

Ilość ludzi i sprzętu w pułku jest zgodna ze stanem etatowym. Obecnie pułk znajduje się w rejonie wyjściowym, gdzie pododdziały po odbyciu marszu uzupełniają zapasy paliwa i dokonują przeglądu sprzętu bojowego. Rejon wyjściowy pułku znajduje się w odległości około 60 km od przyszłego ugrupowania bojowego. Aby pułk osiągnął gotowość

bojową w nowym rejonie o 8.00 15.2, musi rozpocząć marsz o 23.00 14.2. Proponowany plan przesunięcia pułku z rejonu wyjściowego do rejonu wykonywania nowego zadania bojowego - jak szkic nr 1.

Wykonanie marszu w godzinach nocnych umożliwi skryte przesunięcie pułku i zajęcie ugrupowania bojowego; należy jednak nakazać dowódcom baterii, aby samodzielnie rozpoznali stanowiska ogniowe w nowym rejonie oraz drogi dojazdowe. Zabezpieczenie inżynieryjne i służba porządkowo-ochronna, organizowane na okres marszu siłami i środkami dywizji, umożliwiają /pomimo nocy/ kontynuowanie przez pułk marszu z prędkością 15 km/godz.

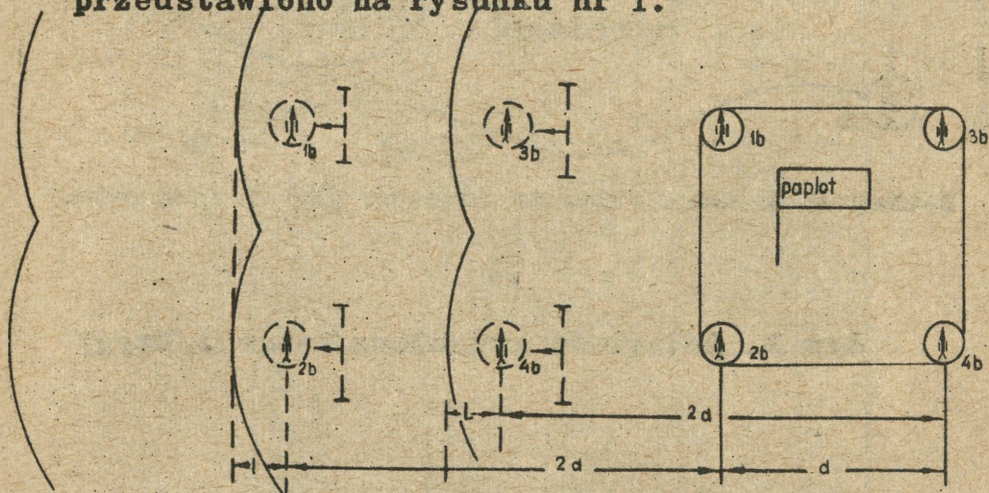
Pułk posiadanymi siłami, współdziałając z organicznymi środkami OPL 7 pz, jest w stanie skutecznie osłaniać siły główne pułku podczas ich rozwijania i wchodzenia do walki oraz w toku natarcia. Proponowane ugrupowanie 2 paplot do osłony 7 pz podczas rozwijania i wchodzenia pułku do walki - jak na szkicu nr 1. Przewidywane niskie tempo natarcia 7 pz /2-3 km/godz/ pozwala realizować jego osłonę metodą kolejnych zmian stanowisk ogniowych części baterii pułku /do 50% baterii/.

Przy ocenie możliwości osłony 7 pz w natarciu metodą kolejnych zmian stanowisk ogniowych baterii uwzględniono że:

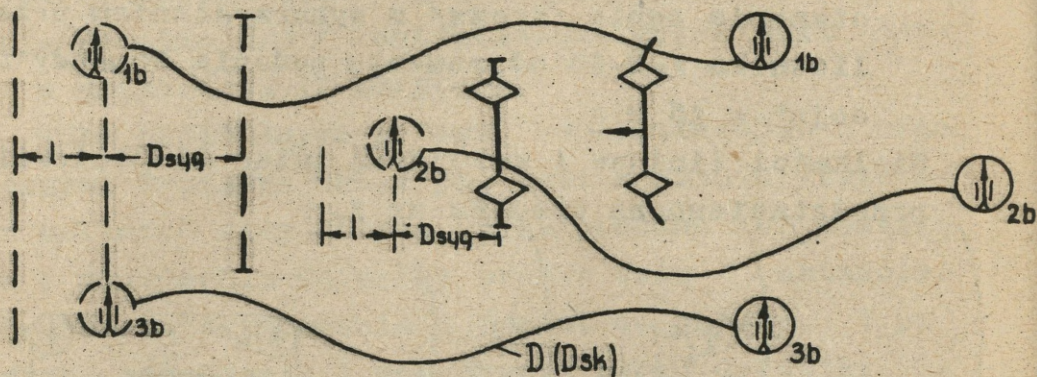
1. Manewr /skok/ wykonują jednocześnie nie więcej jak dwie baterie /50%./ sił pułku.
2. Odległość pomiędzy kolejnymi liniami/baterii /d/ powinna wynosić 3-5 km.

3. Rubież bezpieczeństwa baterii od przedniego skraju /1/ = 1 km.
4. Przewidywane tempo natarcia 7 pz /Vn/ powinno wynosić 2-3 km/godz. /średnio 2,5 km/godz./.
5. Możliwości manewrowe 2 paplot są następujące :
 - prędkość marszu baterii /Vm/ podczas manewru na kolejne SO = 20 km/godz./,
 - czas zwinięcia baterii /tzw/ wraz z RSA = 20 min,
 - czas osiągnięcia przez baterie gotowości do otwarcia ognia /trozw/ z wykorzystaniem przełącznika P-6-60 od momentu podania komendy "Do boju" = 15 min.

Wielkości liniowe i kolejność zmian SO baterii przedstawiono na rysunku nr 1.

Rys.1. Wielkości liniowe /rubież bezpieczeństwa, długość skoków/ i kolejność zmian SO baterii

D - odległość do nowego stanowiska ogniowego (Dsk - długość skoku)

Rys 2. Odległość sygnałowa baterii/Dsyg/

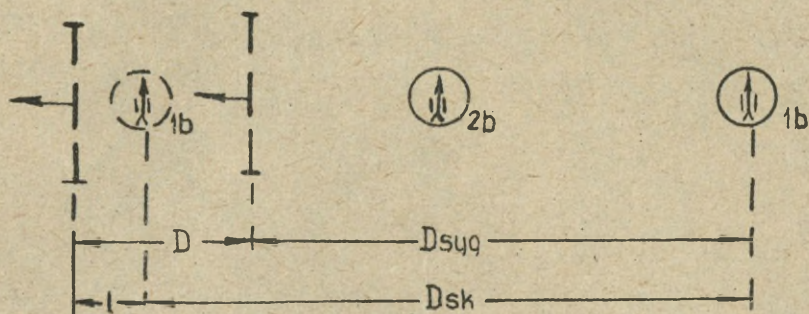
Tabela 1

PLAN PRZESUNIĘĆ 2 paplot w celu osłony 7 pz w NATARCIU

Pododziały	Rejon nowego stanowiska ogniowego	Droga do nowego stanowiska wiśka ogniowego	Dane do obliczenia Dwyg				odległość sygnałowa Dwyg = Vn / tzw+tm/-1	Sygnał czas osiągn. got. na no- wym SO.		
			tempo natarcia /Vn/ km/godz	czas marszu /km/ /l/	czas rubież bezp. /l/	czas zwinięcia /tzw/ min				
1 bateria	500m wsch RYCZYSKAL /4857/	WOLA MIASTKOWSKA, MIASTKÓW KOSCIELNY /5057/, RYCZYSKA	2	9	20	27	1	15	2/0,25+0,45/-1 = 0,4	"BURZA" G + 62
2 bateria	500 m zach WOLKA CIECHOMSKA /4862/	JAGODNE/5462/, SUCHA WOLA /5261/, GORKI /4962/	2	7	15	28	1	15	2/0,25+0,5/-1 = 0,5	"BURZA"-1 G + 63
3 bateria	700m półn-wsch. OMNICA /4459/	KUJAWY/5257/, MIASTKOW KOSĆ. /3057/	2,5	10	20	30	1	15	2,5/0,25+0,5/-1 = 1	"BURZA-2" G + 65
4 bateria	500m półn BROT/4565/	SUCHOWOLA/5161/, GORKI /4968/, WILCZYSKA	2,5	8	15	32	1	15	2,5/0,25+0,5/-1=1	"BURZA"-3 G + 67
SD pułku	pół WARDWA /3963/	WILCZYSKA, ZELECHÓW, WARDWA	2,5	10	20	30	3	60	2,5/1+0,5/3 = 1	"BURZA-4" G + 145

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1 ria	1 bate- 1000m zach ZELECHOW		RYCZYSKA/4857/ LOMNICA, ZELECHOW	3	8	20	24	1	15	3/0,25+0,4 - 1 = 1	"KLON " G + 59
2 ria	2 bate- pid. HUTA ZELECHOWSKA /464/		WILCZYSKA/4662/ BROD/4563/ HUTA ZELECHOWSKA	3	8	15	32	1	15	3/0,25+0,6 - 1 = 1,5	"KLON-1" G + 67

Uwaga: Odległość sygnałową można obliczać innym sposobem / dotychczas nie stosowanym w wojskach/, posługując się wzorem: $D_{syg} = D_{sk} + l - \frac{D_{sk}}{\sqrt{v_m}} \sqrt{v_n/4}$
 Obliczoną tym sposobem odległość sygnałową wyznacza się w sposób przedstawiony na rysunku nr 3.

D - odległość przesunięcia się wojsk w czasie kolejnego skoku.

Rys. nr 3. Odległość sygnałowa baterii /Dsyg/ wyznacza nową metodą

Jak widać z powyższego rysunku różnica wyznaczania Dsyg nową metodą polega na tym, że obliczoną odległość sygnałową odliczamy od dotychczas zajmowanego stanowiska ogniowego baterii do rubieży, na której znajdują się osłaniane wojska w chwili przekazania sygnału do zwinięcia baterii.

Dla sprawnego wykonania manewru pułku w celu osłony 8 pcz działającego jako OW-2 DZ należy w godzinach rannych 15.1 skierować zastępcę dcy

2 paplot ds. liniowych do sztabu 8 pcz w celu uzgodnienia wszystkich szczegółów dotyczących głównie miejsca i czasu włączenia 2 paplot w kolumny OW.

Proponowane punkty włączenia 2 paplot w kolumny OW oraz drogi dojazdowe przydzielone poszczególnym pododdziałom pułków - patrz szkic nr 2. Punkt włączenia tyłów pułku w m. WOLA NAMYSŁAWSKA /4663/ - za ogonem czołówki tyłów 8 pcz. Ugrupowanie pułku do osłony OW przedstawiono na szkicu nr 2.

Kalkulacja manewru 2 paplot w celu osłony OW

Tabela 2

Pododdziały	Planowany punkt włączenia pododdz. 2 paplot w kolumny OW	Droga dojazdu do punktu włączenia pododdz. 2 paplot w kolumny OW	Dane kalkulacyjne	Czas gotowości włączenia pododdz w kolumny OW - od momentu otrzymania zad./sygnału/	Wskazanie	
Lp	czło osłanianego pododdziału	Odległość /km/	Czas zwiadczenia pododdz./tzw/ - min.	Prędkość marszu pododdz. /km/godz.	Kolejność	
1	1 bateria HUTA ZADYBSKA /4166/ czoło 2/2 pa	ŻELECHOW - HUTA ZADYBSKA	6	20	40 min	3
2	2 bateria JARCZEW /4366/ czoło 2/6 pz	KLAMKA /4365/ JARCZEW	2	20	26 min	1
3	3 bateria WOLA NAMYSŁAWSKA /4664/ czoło SD 8 pcz	PYCZYSKA /4857/ ŁOMNICA /4459/	6,5	20	46 min	4
4	4 bateria HUTA ŻELECHOWSKA /4664/ czoło 2 kcz	BROD /4663/ HUTA ŻELECHOWSKA	2	20	30 min	2
5	SD pułku WOLA NAMYSŁAWSKA /4663/ czoło SD 8 pcz	WILCZYSKA /4662/ WOLA NAMYSŁAWSKA	4	60	75 min	5

Nieprzyjaciel może zniszczyć most na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGOW, zanim zostanie on opanowany przez desant taktyczny i OW. Dlatego decyzję dotyczącą osłony mostu /forsowania/ należy rozpracować w dwóch wariantach. Proponowane ugrupowanie pułku do osłony mostu /forsowania/ przedstawiono na szkicu nr 2. Ugrupowanie takie zapewnia skupienie wysiłku pułku na osłonie mostu przed lotnictwem wykonującym ataki z lotu norkowego oraz z lotu ślizgowego za pomocą pocisków kierowanych klasy "powietrze-ziemia".

Manewr pułku dla osłony 2 drt realizowany będzie w warunkach nocnych, co znacznie ułatwi jego skryte rozwinięcie w nowym rejonie; wymagać on będzie jednak zarówno sprawnej organizacji rozpoznania dróg i rejonów stanowisk ogniowych, jak i przegrupowania pododdziałów do nowego rejonu. Pułk posiadanymi siłami jest w stanie zapewnić osłonę przeciwlotniczą każdej baterii startowej i punktowi obsługi technicznej siłami jednej baterii. SD 2 paplot należy rozwinąć przy SD 2 drt, co zapewni utrzymanie bezpośredniego kontaktu między dowódcami i sztabami wymienionych oddziałów, zapewniając w ten sposób bieżącą, wzajemną informację i pomoc.

W ramach organizacji współdziałania pułku z dywizjonem rakiet taktycznych należy uzgodnić następujące przedsięwzięcia:

- wzajemną informację o sytuacji powietrznej i naziemnej;
- wzajemną informację o otrzymanych zadaniach i sposobie ich realizacji;

- sposoby zapewnienia wzajemnego bezpieczeństwa przed rażącym działaniem własnych oddziałów;
 - odpowiednie sygnały i łączność współdziałania.
- Proponowane ugrupowanie bojowe pułku w celu osłony 2 drt przedstawiono na szkicu nr 3.

Rozpoznanie lotnictwa nieprzyjaciela należy zorganizować za pomocą RSWP, RSA i obserwacji wzrokowej. Kierowanie ogniem artylerii należy scentralizować od wysokości 500 m. Współdziałanie artylerii przeciwlotniczej z lotnictwem myśliwskim zorganizowane jest wg wariantu działania we wspólnej strefie działań bojowych.

8. Kalkulacja czasu ogólnego

Stawianie zadań bojowych	- od 20,30	14.2.
Gotowość bojowa pułku	- od 6.00	15.2.
Ogółem czasu nocnego	- od 9,5	godz.

Podział czasu:

- postawienie zadań bojowych dowódcom pododdziałów - 30 min/20.30-21.00 14.2/
- powrót dowódców pododdziałów i postawienie zadań pododdziałom - 40 min/21.00-21.40.14.2./
- przygotowanie i zabezpieczenie marszu pododdziałów - 140min/21.40-24.00 14.2/
- marsz pułku i zajęcie ugrupowania bojowego - 300min /0.00-5.00 15.2/
- osiągnięcie przez pułk gotowości bojowej - 60 min /5.00-6.00 15.2./

Wnioski z oceny sił własnych:

1. Obecne położenie pułku oraz czas wydzielony na organizację działań zapewnia terminowe osiągnięcie gotowości bojowej przez pułk.
2. Pułk posiadanymi siłami jest w stanie zapewnić bezpośrednią osłonę najważniejszych elementów ugrupowania bojowego 7 pz co najmniej jedną baterią.
3. Podczas odpiernania nalotów pułk może jednocześnie zwalczać 1 - 2 cele z prawdopodobieństwem zestrzelenia 0,5-0,9.
4. W celu uzgodnienia współdziałania z OW 2DZ, należy w godzinach rannych 15.2 wysłać do sztabu 8 pz zastępcę dcy pułku ds. liniowych wraz z radiostacją.
5. Na czas działań dowodzenia i kierowanie ogniem od wysokości 500m należy scentralizować na szczeblu pułku.

Uwaga: Oceny terenu, warunków meteorologicznych i materiałowo-technicznego zaopatrzenia - z uwagi na ograniczoną objętość niniejszego zeszytu nie przeprowadza się.

D. DECYZJA DOWODCY 2 paplot DOTYCZĄCA OSŁONY 7 pz patrz szkic nr 1

Manewr 2 paplot dla osłony OW 2DZ i mostu na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGOW - patrz szkic nr 2.

Manewr 2 paplot dla osłony 2 drt - patrz szkic nr 3.

II. POSTAWIENIE PRZEZ DOWÓDCĘ 2 paplot ZADANIA BOJOWEGO I DANIE WYTYCZNYCH DO ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ BOJOWYCH

A. Treść zadania bojowego dowódcy 2 paplot

1. W pasie natarcia 2DZ przechodzą do obrony pododdziały 41 BZ /N/, a na kierunku działania 7 pz broni się 411 bzm. Linia styczności bojowej wojsk przebiega na rubieży: kol. MIASTKOW/4956/, ZWOLA PODUCHNOWA /4960/, BACZKOW/4963/. Liczę się z następującym działaniem lotnictwa nieprzyjaciela:

- rozpoznawczego - pojedynczo i parami samolotów z wysokości 300-12000m, głównie z kierunku południowo-zachodniego:

- myśliwsko-bombowego - grupami 2-8 samolotów stosującymi ataki:

a/ z lotu nurkowego pod kątami 30-60° i przy wejściu w lot nurkowy z wysokości 1500-6000m

b/ bombardowanie z lotu poziomego z wysokości 400-4000m przy użyciu klasycznych środków rażenia i bomb napalmowych:

c/ z lotu ślizgowego pod kątami nurkowania do 15° i z wysokości 1000-5000m, przy użyciu pocisków kierowanych klasy "powietrze-ziemia".

Lotnictwo wojsk lądowych - pojedynczo i w grupach 2-4 samolotów /śmigłowców/- prowadzić będzie głównie dozоровanie pola walki na głębokość 30-50km. Śmigłowce typu UH-1B mogą być użyte do zwalczania artylerii, czołgów, transporterów opancerzonych i sta-

Stanowiska dowodzenia. Wzmoczonej intensywności nalotów należy oczekiwać od świtu 15.2. Głównymi obiektami uderzeń tego lotnictwa prawdopodobnie będą:

- bataliony pierwszego rzutu /1 i 3/7 pz/;
- artyleria na stanowiskach ogniowych;
- drugie rzuty pułków i dywizji, szczególnie w okresie wprowadzenia ich do walki;
- ważniejsze węzły komunikacji drogowej /mosty/;
- drt - w wypadku przejścia do działań z użyciem broni jądrowej;
- stanowiska dowodzenia i środki radiolokacyjne.

Główne kierunki nalotów: południowo - zachodni.

2. 4 prplot /4 A/ osłania siły główne armii /2 i 4 DZ/.

Najbliższe stanowiska ogniowe: 2/4 prplot - płu ZGIECHOW /7244/, 4/4 prplot - wsch. OZORÓW/7470/ Lotnictwo myśliwskie /3 DLM/osłania siły główne 4A. Od świtu 15.2 dyżuruje w powietrzu siłami dwóch kluczy samolotów typu Mig-21 pf i Lim-5p w strefie dyżurowania: MINSK MAZOWIECKI, GARWOLIN, SIEDLCE.

3. 2 paplot osłania 7 pz podczas rozwijania się do natarcia i w toku natarcia, a następnie jest w gotowości do osłony OW-2 DZ i przeprawy na rz. WIEPRZ w m. DRAŻGÓW.

Zamierzam:

Główny wysiłek pułku skupić na osłonie 7 pz przed uderzeniami lotnictwa działającego na małych wysokościach oraz z lotu nurkowego głów-

nie z kierunków: południowego i zachodniego. Przesunięcie pułku do rejonu ugrupowania bojowego wykonać po drodze: ZAKRZEW /0452/, DOBRE /9846/, KICZKI /7048/, ŁOPACIANKA /5658/. Punkt wyjściowy - m. ZAKRZEW /0452/. Punkt wyrównania - m. OLEKSIANKA /6458/

4. Rozkazuję:

Wszystkimi bateriami osłonić 7 pz w czasie wprowadzania go do walki i podczas natarcia przed natarciami lotnictwa nieprzyjaciela z małych wysokości. W tym celu:

- a/ 1 bateria SO - zająć w rejonie wsch WOLA MIASTKOWSKA /5558/. Sektor ognia: prawa granica - SO, pkt tryg./6158/; lewa granica - SO płd. OZIEMKOWKA /5452/. ZSO - 700 m płd. GOSCIEWICZ NOWY /5758/. Do rejonu SO maszerować za SD pułku. Punkt wyjściowy przekroczyć czołem kolumny o 0.32 15.2, a punkt wyrównania - o 3.52 15.2.
- b/ 2 bateria SO - zająć w rejonie płd. JAGODNE /5462/. Sektor ognia: prawa granica - SO, KRZAKI /5266/; lewa granica - SO, wsch. LALINKI /6058/. ZSO - 500 m płn. KAUSZOWKA /5460/. Do rejonu SO maszerować za 1 baterią. Punkt wyjściowy przekroczyć czołem kolumny o 0.40 15.2, a punkt wyrównania - o 4.00 15.2.
- c/ 3 bateria SO - zająć w rejonie płn KUJAWY /5257/. Sektor ognia: prawa granica - SO, GOZDZIK /5352/; lewa granica - SO, Kol. ZWOLA /4859/. ZSO - 500 m płd. ZABRUZDY /5359/. Do rejonu SO maszerować na czole sił głównych pułku. Punkt wyjściowy prze-

kroczyć czołem kolumny o 0.00 15.2, a punkt wyrównania - o 3.20.

d/ 4 bateria SO zająć w rejonie 500 m zach. SUCHO - WOLA /5261/. Sektor ognia: prawa granica - SO WOLKA /4759/; SO, POWAŁY/5267/. ZSO- płd. LUDWI - NOWKA /5262/. Do rejonu SO maszerować za 3 baterią. Punkt wyjściowy przekroczyć czołem kolumny o 0.08 15.2, a punkt wyrównania - o 3.28. Przesunięcia baterii i SD w toku natarcia realizować zgodnie z planem przesunięć

5. Gotowość bojowa - 6.00 15.2.

6. SD- zagajnik wsch KRUSZOWKA /5460/, czynne od 5.30 15.2. Os przesunięć SD: KRUSZOWKA, ŻELECHOW. Meldunki przedstawiać:

- po osiągnięciu gotowości bojowej;
- po każdym nalocie lotnictwa nieprzyjaciela;
- sprawozdawcze - do 20.00 według stanu o godz. 19.00.

7. Zastępcy:

- pierwszy zastępca - zastępca dowódcy pułku ds. liniowych
- drugi zastępca - dowódca 1 baterii.

B. Treść wytycznych dowódcy 2 paplot do zabezpieczenia działań bojowych

1. Dane o sytuacji powietrznej przekazują:

- PRT-4A rozwinięty przy SD armii, na częstotliwości 3640/3050 KHz;

- RPWN-2DZ rozwinięty od świtu w rejonie płn. LALINY /5856/ melduje na częstotliwości 2950/3520 KHz;
- RPWN-4DZ melduje na częstotliwości 3150/4150 KHz.

Rozpoznanie nieprzyjaciela powietrznego pułk organizuje za pomocą RSWP poprzez ciągłe dyżurowanie, z wyjątkiem przerw w pracy podczas wykonywania przesunięć. W pierwszej kolejności należy przekazywać dane o celach działających na małych wysokościach. Przy jednocześnie śledzeniu nie więcej niż 4 celów - meldować o każdym z nich co 15 sek.

SD pułku wykorzystuje wskaźnik wynośny RSWP. Dane o sytuacji powietrznej przekazywać na częstotliwości 26500 KHz. Początek pracy RSWP - na sygnał "GRAB".

W wypadku braku danych z RSWP być w gotowości do prowadzenia rozpoznania grupowego /snopem/ za pomocą RSA wg. poniższej tabeli:

Nazwa snopa	1			
bateria	1	2	3	4
kąt położenia	100	1-50	0-50	0-50

Przejsście do poszukiwania grupowego - na sygnał "KORAL". Obserwację wzrokową zorganizować na SD pułku i SO baterii po osiągnięciu gotowości bojowej.

2. Kierowanie ogniem jest scentralizowane na szczeblu pułku. W razie utraty łączności z SD pułku, nie otrzymania na czas zadań ogniowych oraz w warunkach szybko zmieniającej się sytuacji powietrznej, dowódcy baterii dokonują samodzielnie wyboru celów i prowadzą ogień do wykrytych celów przestrzegając aby:

- w pierwszej kolejności otwierać ogień do celów działających na małych wysokościach w sektorze ognia baterii i najbardziej zagrażających osłanianym obiektom;
- przy jednoczesnym nalocie kilku celów urzutowanych w głąb i przy braku możliwości przeniesienia ognia, cele zwalczać do parametru;
- przy równoczesnym działaniu celów na małych i średnich wysokościach ogień otwierać w pierwszej kolejności do celów lecących na małych wysokościach;
- podział ognia baterii dokonywać tylko w wypadkach jednoczesnego atakowania obiektu i baterii.

Zużycie amunicji w ciągu dnia - 1,5 jo.

3. Współdziałanie artylerii przeciwlotniczej z lotnictwem myśliwskim jest zorganizowane we wspólnej strefie działań bojowych. Własne samoloty należy identyfikować za pomocą urządzeń NRZ, dla których przydziela się częstotliwości pracy wyszczególnione w tabeli nr 3.

Identyfikacja własnych samolotów za pomocą urządzeń NRZ

Tabela 3

Nr klucza	Godziny pracy					
	0.00-4.00	4.00-8.00	8.00-12.00	12.00-16.00	16.00-20.00	20.00-24.00
00			x			
01	x					
02						
03		x				
04						x
05					x	

- wylot własnych samolotów w kierunku linii frontu następuje na wysokości do 500m; w drodze powrotnej - przed linią styczności bojowej wojsk - samoloty nagle się wznoszą do wysokości 3000m i kontynuują lot nad własnymi wojskami;
- informacje o działalności własnego lotnictwa przekazywane będą baterii w sieci dowodzenia.

Sygnaly:

- zakaz prowadzenia ognia - "ZASTAWA";
- zezwolenie na prowadzenie ognia - "GROT".

4. W celu niedopuszczenia do niespodziewanego napadu grup dywersyjnych i desantów npla na SD, SO baterii i PPG należy zorganizować obserwacje naziemną. Baterie przygotować do strzelania na wprost do czołgów i piechoty npla. Na prawdopodobnych kierunkach działania czołgów i piechoty npla ustawić zapory inżynieryjne. Po zajęciu ugrupowania bojowego na SD, SO i PPG zorganizować służbę ochronną oraz system alarmowania. Opracować plany obrony bezpośredniej i sprawdzić ich praktyczną realizację. Przesunięcia pododdziałów w toku natarcia wykonywać marszem ubezpieczonym. Do powiadamiania i meldowania o nпадzie naziemnym wykorzystywać sieć dowodzenia.

5. W czasie działań bojowych istnieje możliwość użycia przez npla broni masowego rażenia. W związku z tym zarządzam:

- a/ Podać do wiadomości całego stanu osobowego następujące sygnaly alarmowe:

- o zagrożeniu jądrowym - "JĄDRO", "888", seria czerwonych rakiet;
- o zagrożeniu chemicznym i bakteriologicznym - "GAZ", "666" seria żółtych rakiet.

b/ Rozpoznanie skażeń i zakażeń w rejonie SD pułku prowadzić siłami drużyny rozpoznania skażeń, a w bateriach - wykorzystując żołnierzy przeszkolonych do tego celu.

c/ Na SD, SO baterii i PPG przygotować ukrycia dla stanu osobowego przed rażącym działaniem broni masowego rażenia.

d/ Prace ewakuacyjno-ratunkowe wykonywać własnymi siłami i środkami. W tym celu wyznaczyć w każdej baterii dwa działony i wyposażyc je w sprzęt saperski i środki do gaszenia pożarów. Pomoc sanitarna realizowana będzie przez personel medyczno-sanitarny oraz drogą samopomocy koleżeńskiej.

e/ Częściową dezaktywację, odkażanie i dezynfekcje przeprowadzać własnymi siłami i środkami, nie przerywając wykonywania zadań bojowych. Całkowitą dezaktywację przeprowadzać będzie 2 kopchem 2DZ w specjalnie wyznaczonych do tego celu rejonach.

6. Do maskowania elementów ugrupowania bojowego należy wykorzystać przede wszystkim maskujące właściwości terenu i środki podręczne. Stacje radiolokacyjne maskować przy użyciu środków etato -

wych. Celem uniknięcia zakłóceń radioelektronicznych stosować przedsięwzięcia natury technicznej. W celu uchronienia stacji radiolokacyjnych przed zniszczeniem pociskami samonaprowadzającymi się na źródła energii elektromagnetycznej / "SHRICK" /, należy:

- skrócić do maksimum czas pracy RSA przy prowadzeniu celu;
- w warunkach dobrej widoczności przechodzić na śledzenie celu za pomocą dalmierza D-49, a RSA włączać okresowo dla skorygowania pomiaru odległości;
- dążyć do równoczesnego śledzenia celu przez kilka RSA;
- przy stwierdzeniu oznak wystrzelenia pocisku samonaprowadzającego się /"SHRICK"/ -wyłączyć wysokie napięcie.

Podczas prowadzenia działań obowiązuje:

- w dzień - wstrzymanie zbędnego ruchu pojazdów i ludzi;
- w nocy - ściśle maskowanie światła wewnętrznych i zewnętrznych.

Załączniki:

- Szkic nr 1 - Decyzja dowódcy 2 paplot dotycząca osłony 7 pz
- Szkic nr 2 - Manewr 2 paplot dla osłony OW 2 DZ 1 przeprawy na rz. WIEPRZ w m DRAŻGÓW
- Szkic nr 3 - Manewr 2 paplot dla osłony 2 dar

Część druga

Organizacja rozpoznania artyleryjskiego w natarciu pułku zmechanizowanego z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi

NIEKTÓRE ZAGADNIENIA

ORGANIZACJI ROZPOZNANIA ARTYLERYJSKIEGO W NATARCIU PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO Z MARSZU Z REJONU WYJSCIOWE- GO POŁOŻONEGO W GŁĘBI

Jednym z wielu warunków decydujących o powodzeniu pułku zmechanizowanego w działaniach bojowych jest skuteczne użycie artylerii pułku.

Należyte spełnienie tego warunku zależne będzie od posiadania jak największej ilości pewnych i dokładnych danych o nieprzyjacielu, a szczególnie o jego środkach napadu jądrowego. Zbieraniem i dostarczaniem tych danych zajmować się będą wszystkie rodzaje rozpoznania, w tym i rozpoznanie artyleryjskie.

W zależności od roli i miejsca pułku w ugrupowaniu bojowym dywizji może on otrzymać 1-2 i więcej dywizjonów artylerii, a wraz z nimi i ich rzuty dowodzenia. Tak więc oprócz organicznych środków rozpoznania artyleryjskiego artyleria pułku może mieć dodatkowo przydzielone pododdziały rozpoznania artyleryjskiego /lub ich część/ z baterii dowodzenia dowódcy artylerii dywizji, baterii dowodzenia pułku artylerii oraz wyloty śmigłowców z klucza rozpozna-

nia artyleryjskiego dowódcy artylerii dywizji.

Za organizację rozpoznania artyleryjskiego prowadzonego na korzyść artylerii pułku odpowiedzialny jest szef artylerii pułku, natomiast bezpośrednim organizatorem rozpoznania jest sztab pułkowej grupy artylerii /sztab przydzielonego dywizjonu/.

W niniejszym opracowaniu omówimy istotę organizacji rozpoznania artyleryjskiego w natarciu pułku zmechanizowanego z marszu z rejonów położonych w głębi oraz metody pracy pomocnika szefa sztabu pułku artylerii do spraw rozpoznania w przyjętych warunkach.

W natarciu pułku z rejonów wyjściowych położonych w głębi nie da się ściśle rozgraniczyć okresu organizacji rozpoznania i okresu planowania rozpoznania, będą one bowiem się zazębiać, dlatego też należy uważać planowanie rozpoznania za część składową organizacji rozpoznania.

Przy założonym sposobie przejścia pułku do natarcia czas na organizację natarcia jest ograniczony. To ograniczenie czasu warunkuje sposób działania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego, które powinny rozwinąć się na określonych rubieżach odpowiednio wcześniej, przed rzutami ogniowymi i przed wejściem pułku do walki. Artyleria powinna osiągnąć gotowość do otwarcia ognia na 1-1,5 godziny przed rozpoczęciem natarcia.

Wcześniejsze rozwinięcie pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego potrzebne jest w celu:

- wyboru i zajęcia naziemnych PO oraz zorganizowania rozpoznania nieprzyjaciela;

- wyboru, dowiązania i rozwinięcia stanowisk i placówek rozpoznania dźwiękowego, radiolokacyjnego i radiotechnicznego;
- uzyskania jak największej ilości danych o ugrupowaniu nieprzyjaciela;
- przyjęcia danych o nieprzyjacielu od wojsk będących z nim w styczności;
- wyboru i dowiązania stanowisk ogniowych;
- przeprowadzenia dodatkowego rozpoznania w celu umiejscowienia i potwierdzenia wykrytych wcześniej celów.

Ważnym zagadnieniem w omawianych warunkach jest przejęcie dowodzenia nad przydzielonymi pododdziałami rozpoznania artyleryjskiego. W związku z tym pomocnik ds rozpoznania powinien prze-myśleć:

- w jaki sposób nawiązać łączność z przydzielonymi pododdziałami rozpoznania artyleryjskiego;

- w jaki sposób przekazać treść zarządzeń wstępnych;

- po jakich drogach i dokąd należy skierować te pododdziały w celu ich przyjęcia.

Pomocnik szefa sztabu ds rozpoznania zmuszony będzie do jednoczesnego realizowania przedsięwzięć organizacyjnych i planowania rozpoznania. Podstawę do zorganizowania rozpoznania artyleryjskiego będą stanowić:

- zadanie i zamiar działań dowódcy pułku;
- zadanie artylerii pułku;

- wytyczne szefa artylerii pułku;
- aktualny stan i położenie sił i środków rozpoznania artyleryjskiego.

Szef artylerii pułku - na podstawie propozycji zatwierdzonych przez dowódcę pułku zmechanizowanego - może dać wytyczne szefowi sztabu PGA, w którym ujmuje:

- rejon/kierunek/ , na którym należy skoncentrować główny wysiłek rozpoznania;
- czas i rejony rozwinięcia punktów obserwacyjnych i innych elementów rozpoznania artyleryjskiego;
- podział będących w dyspozycji środków rozpoznania artyleryjskiego;
- sposób i czas przyjęcia danych z rozpoznania od wojsk będących w styczności z nieprzyjacielem;
- sposób wykorzystania przydzielonych śmigłowców.

Ponadto szef artylerii pułku przekazuje szefowi sztabu PGA zarządzenia otrzymane ze sztabu artylerii dywizji, dotyczące meteorologicznego i topogeodezyjnego zabezpieczenia działań.

Szef sztabu PGA po zapoznaniu oficerów sztabu PGA z nowym zadaniem może dać pomocnikowi ds. rozpoznania wytyczne zawierające:

- termin przedstawienia danych z oceny nieprzyjaciela z punktu widzenia obiektów ognia artylerii i propozycji korzystania środków rozpoznania artyleryjskiego;

- sposób i termin przegrupowania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego;
- sposób nawiązania kontaktu i przejęcia danych od sztabu pułku znajdującego się w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem;
- rejon w których należy skupić główny wysiłek rozpoznania;
- termin przedstawienia "planu rozpoznania" do zatwierdzenia.

Uwaga pomocnikaszefa sztabu ds rozpoznania w tych warunkach powinna się skupiać na następujących zagadnieniach:

- ocenie nieprzyjaciela z punktu widzenia obiektów ognia artylerii i wykorzystania środków rozpoznania artyleryjskiego;
- ocenie posiadanych sił i środków rozpoznania oraz organizacji przegrupowania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego /w tym na wyznaczeniu oficera odpowiedzialnego za przegrupowanie i rozwinięcie pododdziałów rozpoznawczych oraz wyznaczeniu terminów rozpoczęcia marszu i uzyskania gotowości do prowadzenia rozpoznania/;
- wydaniu niezbędnych zarządzeń przygotowawczych;
- opracowaniu i realizowaniu "planu rozpoznania".

W zależności od posiadanego czasu, kolejność pracy pomocnika szefa sztabu PGA ds. rozpoznawczych może być różna. W pierwszej kolejności powinien on przystąpić do oceny nieprzyjaciela stanowiącej

podstawę do wyboru rejonów szczególnej wagi oraz rubieży rozwinięcia pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego i określenia zadań rozpoznania. Oceny tej dokonuje się na podstawie dotychczas posiadanych wiadomości i przewidywań, w oparciu o znajomość organizacji i sposobu działań nieprzyjaciela.

W następnej kolejności powinien dokonać oceny posiadanych sił i środków rozpoznania oraz przeprowadzić niezbędne kalkulacje przegrupowania i rozwinięcia pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego.

W wyniku przeprowadzonych kalkulacji powinien on określić:

- sposób przejęcia dowodzenia i włączenia pododdziałów rozpoznawczych do kolumny rzutów dowodzenia;

- terminy gotowości do marszu i rozpoczęcia rozpoznania;

- czas i sposób wydania niezbędnych zarządzeń.

Pomocnik szefa sztabu PGA ds. rozpoznania uczestniczy również w opracowywaniu "planu rozpoznania pułku zmechanizowanego" w związku z czym obowiązany jest nawiązać kontakt z szefem rozpoznania pz i poinformować go o stanie oraz możliwościach posiadanych środków rozpoznania, a ponadto :

- uzgodnić jakie dane należy zdobyć środkami rozpoznania pułku;

- ustalić sposób użycia śmigłowców rozpoznania artyleryjskiego;

- uzgodnić sposób współdziałania środków rozpoznania artyleryjskiego ze środkami rozpoznania pz oraz sposób wzajemnego informowania się o nowo wykrytych celach.

Po zrealizowaniu najpilniejszych i podstawowych przedsięwzięć pomocnik sztabu szefa ds rozpoznania powinien przystąpić do uzupełnienia "planu rozpoznania". W wypadku bardzo ograniczonego czasu i niemożliwości opracowania "planu rozpoznania" jako osobnego dokumentu zagadnienia organizacji rozpoznania powinny znaleźć odbicie w planie działania artylerii pułku oraz na mapie roboczej pomocnika szefa sztabu PGA ds rozpoznania.

Trzeba podkreślić, że "plan rozpoznania" jest opracowywany sukcesywnie od momentu otrzymania zadania i wytycznych do organizacji rozpoznania, powinien on być opracowany na całą głębokość zadania pułku, a najdokładniej - na okres przygotowawczy do natarcia i wykonania zadania bliższego pułku. Zarówno w okresie przygotowawczym, jak i w toku walki plan powinien być stale uzupełniany i uaktualniany oraz uzgadniany z szefem rozpoznania pz.

W założonych warunkach ograniczonego czasu ważne są czas i miejsce wydania pododdziałom rozpoznania artyleryjskiego zarządzenia rozpoznania na podstawie wcześniej opracowanego "planu rozpoznania". Należy dążyć do pozostawienia bezpośrednim wykonawcom jak najwięcej czasu na prowadzenie rozpoznania, nie zapominając również o kontroli i pomocy pododdziałom rozpoznawczym.

Jedną z charakterystycznych cech organizacji

rozpoznania w omawianych warunkach będzie kilkakrotne wydawanie zarządzeń w rodzaju zarządzeń przygotowawczych.

W czasie wykonywania prac związanych ze wstępnym planowaniem pomocnik szefa sztabu ds. rozpoznawczych znajduje się w sztabie PGA rozmieszczonym w rejonie ześrodkowania.

Po zameldowaniu wniosków z oceny nieprzyjaciela, zorganizowaniu przegrupowania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego i opracowaniu "planu rozpoznania" pomocnik szefa sztabu PGA ds. rozpoznawczych powinien udać się do rejonu rozwinięcia pododdziałów, wydać im zarządzenie rozpoznania i osobiście zająć się zbieraniem danych z rozpoznania. W tym samym czasie powinien również nawiązać kontakt ze sztabem pułku będącego w styczności z nieprzyjacielem i przyjąć dane o celach przed frontem przyszłego natarcia pułku.

Z powyższego omówienia cech charakterystycznych organizacji rozpoznania artyleryjskiego w natarciu pułku z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi wynikają następujące wnioski;

1. Na sposób organizacji rozpoznania w bardzo poważnym stopniu wpływa czas, jakim dysponuje artyleria pułku.

2. W tych warunkach planowanie rozpoznania artyleryjskiego rozpoczyna się od chwili otrzymania zadania, a sporządzony "plan rozpoznania" jest stale uzupełniany i uaktualniany w miarę otrzymywania nowych danych.

3. Ograniczony czas i konieczność posiadania jak najdokładniejszych danych o nieprzyjacielu zmuszają do wcześniejszego rozwinięcia pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego pod osłoną wojsk będących w styczności z nieprzyjacielem.

4. Ze względu na częste zmiany w ugrupowaniu bojowym nieprzyjaciela najważniejszym źródłem informacji o celach dla ognia artylerii będą dane uzyskane od wojsk będących w styczności z nieprzyjacielem uzupełnione przez prowadzenie rozpoznania dodatkowego w celu potwierdzenia i udo-
kładnienia położenia celów.

5. Sposób i kolejność pracy pomocnika szefa sztabu ds rozpoznania zawsze uzależnione będą od czasu i konkretnej sytuacji; często będzie on zmuszony równolegle wykonywać takie czynności, jak: organizowanie przegrupowania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego, przeprowadzanie oceny nieprzyjaciela i planowanie rozpoznania.

ZAŁOŻENIE OGÓLNE

do tematu: "ORGANIZACJA ROZPOZNANIA ARTYLERYJSKIEGO
W NATARCIU PUŁKU ZMECHANIZOWANEGO Z MAR-
SZU Z REJONU WYJSCIOWEGO POŁOŻONEGO W
GŁĘBI"

Mapy 1:50 000 N-33-10-A,B,C, 11-A,B,C;
12-A,B,C,D;
22-A,B; 23-A,B; 24-A,B.

WARUNKI ĆWICZENIA:

- wejście do walki pułku zmechanizowanego odbywa się w toku działań wojennych z obustronnym użyciem broni masowego rażenia;
- rubież wejścia do walki pz jest utrzymywana i zabezpieczana przez pułk z innego związku taktycznego;
- posiadane informacje o nieprzyjacielu są niepełne, a sytuacja taktyczna na odcinku przewidzianego wejścia pz do walki stabilizuje się;
- wprowadzenie do działań i rozwinięcie pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego następuje w godzinach wieczornych, a czas na organizację rozpoznania jest ograniczony.

I

"ZACHODNI" siłami 3KA/N/, uderzając w kierunku: ZIELONA GÓRA, WRZEŚNIA oraz GORZÓW WIELKOPOLSKI, SZAMOTUŁY, dążą do okrążenia wojsk "WSCHODNICH" w widłach rzek ODRA i WARTA. Natarcie 7 DZ w kierunku ZIELONA GÓRA - WRZEŚNIA w wyniku poniesienia dużych st-

rat i narastającego oporu "WSCHODNICH" - zostało zahamowane.

II

6DZ /1,2,3 pz 6 pcz/ w godzinach popołudnio - wych dnia 10.6 osiągnęła rejon wyjściowy do działań: CHOSZ /6497/, BRZEZIE /5497/, KALISZ, STAWISZYN. /Szczegółowe położenie - patrz szkic położenia wyjściowego/.

III

O godz.15.30 10.6 szef sztabu 6DZ w rejonie zach BRZEZINIA /6301/ przekazał dowódcy 2 pz następujące zadanie:

- w pasie natarcia 6 DZ zostało zahamowane natarcie 7DZ/N/ ugrupowanej w jeden rzut;
- w godzinach rannych dnia 11.06 6DZ wchodzi do walki z rubieży; wył.KOZMIN /4769/, DABROWA/3874/ w kierunku KROMOLICE /4058/-BOJANOWO /3281/, wykonując główne uderzenie na kierunku: ROZDRAŻEW /4273/, BOJANOWO /3221/. W zadaniu bliższym wykorzystując skutki uderzeń bronią jądrową rozbiła oddziały 7DZ w pasie natarcia i opanowuje rejon: wył.GOSTYŃ /5139/,KOŁACZKOWICE /3342/,SIEDLICE/4346/.W zadaniu dnia rozwija natarcie w kierunku KRZYŻANKI /3842/,BOJANOWO /3221/ i wspólnie działając z 10 DZ rozbiła odwody korpuśne i opanowuje rubież: BOJANOWO /3221/,PAWŁOWICE /4521 /, PONIEC /3824/;
- 2 pz z 6pa /bez 3/6 pa/wejdzie do walki w godzinach rannych 11.06 z rejonu/patrz szkic / w kierunku: MACIEJEW /4376/, KROMOLICE /4058/, KRZY

ŻANKI /3842/. W zadaniu bliższym, wykorzystując skutki uderzeń jądrowych, zniszczyć główne siły 19 BZ i opanować rejon GOSCIEJEW /4262/, wył KROMOLICE /4058/, BENICE /3865/. W zadaniu następnym rozwinąć natarcie w kierunku: KROMOLICE /4058 /; SKORASZEWICE /3642/ i współdziałając z 20 pz rozbić pododdziały z odwodu 7DZ i opanować rejon: KRZYŻANKI /3842/, KOŁACZKOWICE /3342/, WILKONICE /3444/, po czym przejść do drugiego rzutu dywizji

IV

O godz. 16.00 szef artylerii 2 pz na SD 2 pz zapoznał dowódcę i szefa sztabu 6pa z zamiarem dowódcy 2 pz, przekazał informacje uzyskane przez sztab 2 pz oraz postawił zadania rozpoznania.

- Dowódca 2 pz zamierza: uderzeniami jądrowymi rozbić odwód 19 BZ i część 7 dam npla, siłami pierwszego rzutu pobić nieprzyjaciela w czołowych punktach oporu i opanować rejon zadania bliższego. Wprowadzając świeże siły, we współdziałaniu z 20 pz, z marszu rozbić podchodzące odwody nieprzyjaciela i wyjść w nakazany rejon zadania następnego. Główne uderzenie wykonać w kierunku: GRĘBÓW /4673/, KROMOLICE /4058/. Pułk ugrupować w dwa rzuty.

- Wejście do walki 2 pz zabezpiecza 9 pz /4DZ/.

- Na okres działań 2 pz został przydzielony plrd z baterii dowodzenia dowódcy AD oraz 6 śmigłowców.

- W rejonie wzgórza 152,5 /4275/ rozwinięta jest stacja SNAR-2 2/2 ABAA. 2/2 ABAA i 9 bhb, którym przydzielono 0,5 jo, wspierają działania bojowe

2 pz na głębokość zasięgu ognia i ich dział bez prawa zmiany stanowisk ogniowych.

- Plrd przybędzie do rejonu 6 pa za około godzinę.
- 6 pa /bez 3/6 pa/ tworzy PGA-2, wydzielając 1 bat 1/2 pa do wsparcia walki batalionu pierwszorzutowego. PGA-2 zabezpieczać będzie walkę 2 bcz na kierunku głównego uderzenia.
- Pododdziały rozpoznawcze należy przegrupować i rozwinąć do godz. 21.00 10.6.
- Stanowisko dowódczo-obszernacyjne PGA-2 rozwinąć w rejonie wzgórza 141.5 /4671/; miejsca pozostałych elementów ustali szef rozpoznania PGA-2.
- Plrd pozostaje w dyspozycji dowódcy PGA-2.
- Dane z rozpoznania przyjąć od szefa artylerii 9pz znajdującego się na SD 9 pz w rejonie zachód NOWA WIEŚ /4676/ oraz od dowódcy 2/2 ABAA w rejonie zachód TRZEMESZNO /4373/.
- Plan rozpoznania - z uwzględnieniem wykorzystania przydzielonych śmigłowców - wykonać do godz. 22.00.
- Klucz śmigłowców bazuje na lądowisku IZBICZNO /4980/; przydzielone śmigłowce można wykorzystywać od godz. 21.00 10.6. Śmigłowce są wywoływane przez sztab AD. Wywołany śmigłowiec może ukazać się na wskazanej rubieży po upływie 20 min, licząc od chwili wezwania.

V

Szef sztabu PGA-2 po zapoznaniu się z zadaniem i zamiarem dowódcy 2 pz dał szefowi rozpoznania

PGA-2 następujące wytyczne:

- nawiązać kontakt z szefem rozpoznania 2 pz, po czym do godz.17.30 opracować i przedstawić:
 - a/dane z oceny nieprzyjaciela ze szczegól - nym uwzględnieniem obiektów ognia arty - lerii;
 - b/propozycje wykorzystania środków rozpozna - nia;
 - c/kalkulację przegrupowania i rozwinięcia pododdziałów rozpoznawczych;
- do godziny 22.00 opracować plan rozpoznania i przedstawić dowódcy PGA do zatwierdzenia.

VI

Po nawiązaniu kontaktu z szefem rozpoznania 2pz szefowi rozpoznania PGA-2 wiadomo, że:

- Przed frontem natarcia 2 pz zostało zahamowane natarcie pododdziałów 19 BZ i częściowo 20BZ, npla które siłami około pięciu kpz przechodzą do obro - ny na szerokim froncie. Z posiadanych informacji wynika, że 19 BZ ugrupowana jest w jeden rzut, a część jej sił została okrążona i ich likwidowanie, dobiega końca.
- Należy się liczyć z możliwością odtworzenia odwo - du przez 19 BZ w sile około dwóch kez, na co wska - zuje ruch kolumn w rejonie pld GOŚCIEJEW /4262 /.
- Dotychczas rozpoznano:
 - artylerię w rejonach: pld BENICE /3865/, WRÓ - ŻEWY/3566/,wzg.123,0 /3664/ oraz KANIEW /4366/,st.WALENICE /4167/;
 - pracę stacji radiolokacyjnej i radiostacji

średniej mocy w miejscowości GOSCIEJEW /4262/;
- grupowanie się w rejonie: MIEJSKA GÓRKA/2636/
DŁOŃ/3044/, PAKOSŁAW /2342/ czołgów i transporterów opancerzonych w sile około dwóch batalionów;
- Z zeznań zbiegłej ludności wynika, że w rejonie zach. ZDUNY /2664/, BESTWIN /2957/, DZIERŻANÓW/3362/ grupują się wyrzutnie raketowe i samochody specjalne, a na zach. brzegu rzeki ORLA prowadzi się intensywne prace inżynieryjno-saperskie.

PRACA DO WYKONANIA:

W roli szefa rozpoznania PGA-2:

1. Zaproponować sposób przegrupowania i podział środków rozpoznania artyleryjskiego.
2. Wydać zarządzenia wstępne dotyczące przegrupowania pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego.
3. Ocenić nieprzyjaciela z punktu widzenia obiektów ognia.
4. Ocenić posiadane siły i środki rozpoznania.
5. Opracować plan rozpoznania artylerii 2 pz.
6. Wydać zarządzenie rozpoznania.

Załączniki:

Tabela nr 1. Identyfikator związków taktycznych i oddziałów nieprzyjaciela

Tabela nr 2. Skład organizacyjny 6DZ i pododdziałów rozpoznania artyleryjskiego dywizji

Szkic nr 1. Położenie wojsk własnych i nieprzyjaciela o godz.16.00 10.6 oraz zarys decyzji dowódcy 2 pz.

Wydrukowano w 350 egz.

Egz.Nr 1-350 Kanc.Tajna

Wyk.zespół oficerów ASG

Druk A.W.

Nr ks.01203/02321/WW

IDENTYFIKATOR ZWIĄZKÓW TAKTYCZNYCH I ODDZIAŁÓW NIEPRZYJACIELA

Korpusy	Dywizje	Brygady	Pododdziały brygad	Oddziały /pododdziały/dywizyjne	Oddziały /pododdziały/korpusne	Prawdopodobne straty
3 KA/N/	2DZ	4 BZ	41 bpzmot, 42, ? bpz, 44 bcz, 44 da 44 kr, 44 kppanc, 44 paplot	2 pam	średnio 35%	
		5 BZ	51bpzmot, 52, 53 bpz, ? bcz, ? da 55 kr, ? kppanc, ? paplot	2 daplot 2 br		
		6 BPanc	? bpz, 63 bcz, ? bcz, ? da	2 bsap		
		19 BZ	? bpzmot, 192 bpz, ? bpz, ? bcz, 19 da 19 kr, ? kppanc, ? paplot	7 pam ? daplot		
	7 DZ	20 BZ	201 bpzmot, ?, ?bpz, ? bcz, ? da 20 kr, 20 kppanc, ? paplot	? br ? bsap	350 d "Ser- geant" 3 d "Hawk" 310 dam	50%
	5 DPanc	21 BPanc	212 bpz, ? bcz, ? bcz, ? da, 21 kr 21 paplot	? br ? bsap	310 daplot 122, 123 bres	40%
		13 BZ	131 bpzmot, ?, ?bpz, ? bcz, 13 da ? kr, 13 kppanc, ? paplot	? pam ? daplot	214 bcz rozbi- ty	?
		14 BPanc	? bpz, ?, 144 bcz, ? da, ? kr, ?	5 br 5 bsap		
		15 BPanc	152 bpz, ? bcz, 154 bcz, ? da, ? kr, ?			

Załącznik nr 2 do części drugiej

SKŁAD ORGANIZACYJNY 6DZ I PODODZIAŁÓW ROZPOZNANIA ARTYLERYJSKIEGO DYWIZJI
/przyjęty w ćwiczeniu/

Dywizja	Oddziały /pododdziały/ dywizyjne	Dywizja	PODODZIAŁY ROZPOZNANIA ARTYLERYJSKIEGO	Uwagi
6DZ	1, 2, 3 pz 6 pcz, 6 drt, 6 pa 6 dar, 6 dappanc, 6 paplot	Dywizja	Dywizjon 122mm hb Pułk artylerii	Pułkowa bateria 122mm hb
	6 klucz śmigłowców /3sm SM-2/	bateria dowodzenia:	-pl topo-rozpozn. -dr rozpoznawcza, -dr topograficzna	-pl dowodzenia -dr rozpoznawcza
	- bateria dowodzenia: -pl rozpoznawczy -pl topograficzny			-dr łączności na szczeblu armii

Grojanowski

ARCHIWUM DZIAŁÓW SPECJALNYCH
Nr ewid. **39809**

ARKUSZ NR 1

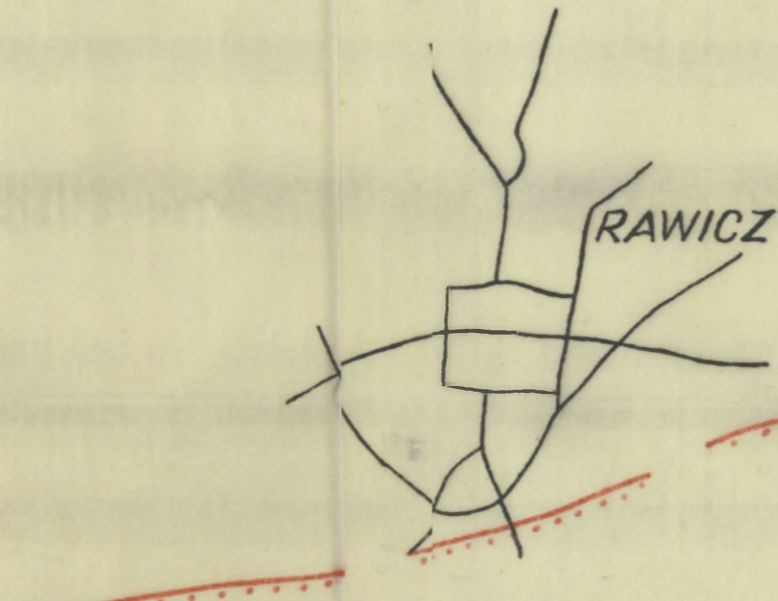
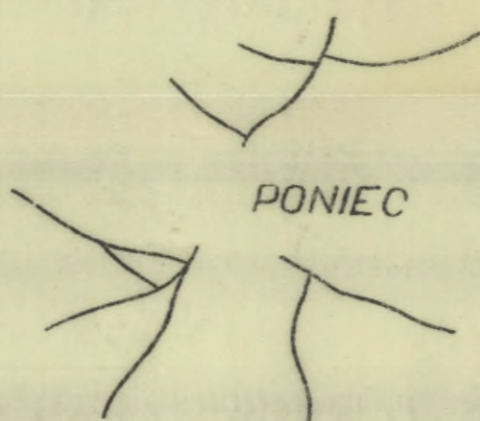
do poz. nr 02326/W.W.

0034

POBROD
WYDZIAŁ INŻYNIERII
POLITECHNIKI
WARSZAWY

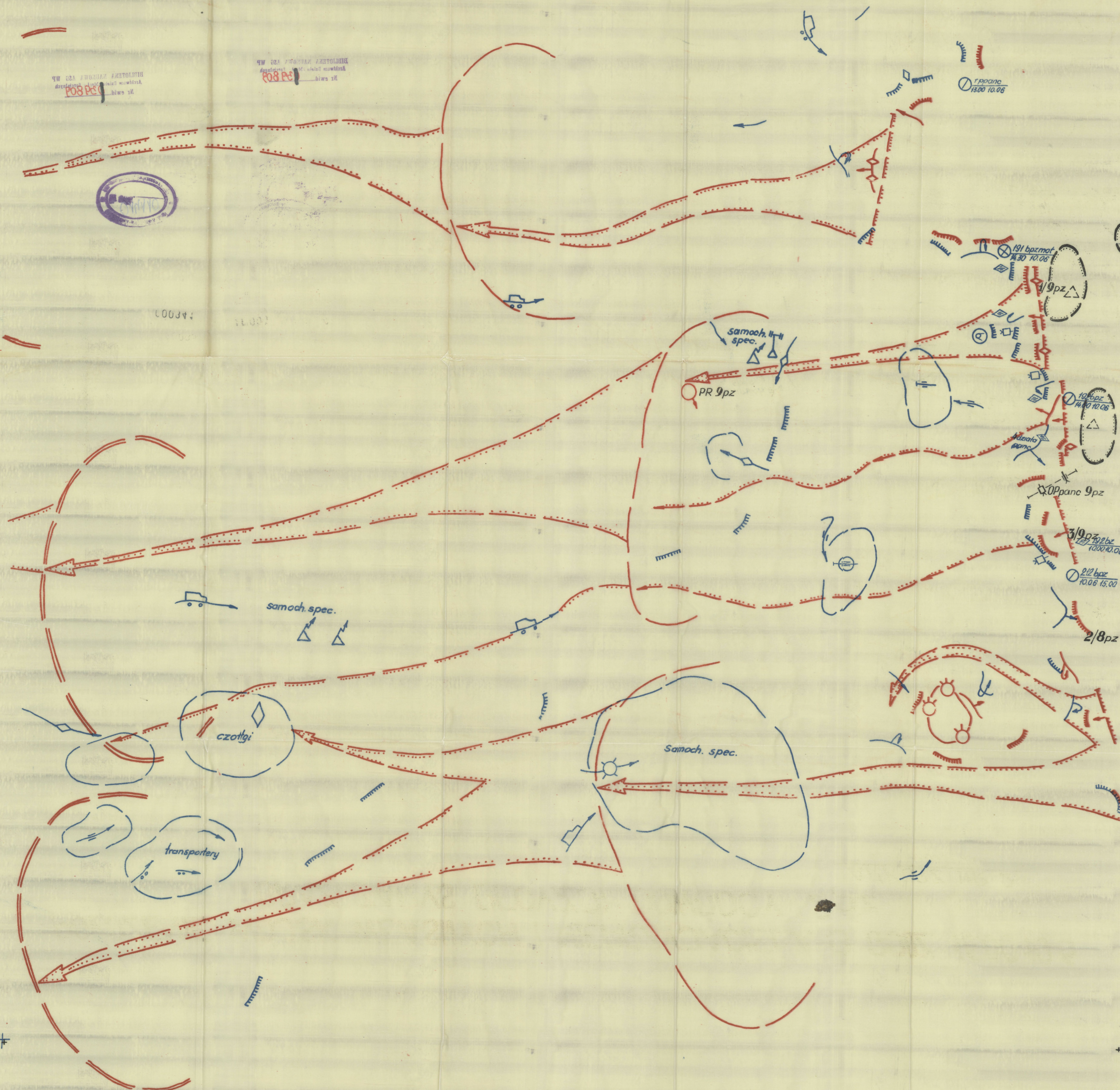
POBROD
WYDZIAŁ INŻYNIERII
POLITECHNIKI
WARSZAWY

Wykonano 350 egz.
Egz. Nr 1-350 Zeszyt Takt. A3G.
Uprzeżenie, seria A3G
Kys. C. 02. 131. 02. 1970.

POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I NIEPRZYJACIELA O GODZ. 16.00 10.6 ORAZ ZARYS DECYZYJ DOWÓDCY 2pz

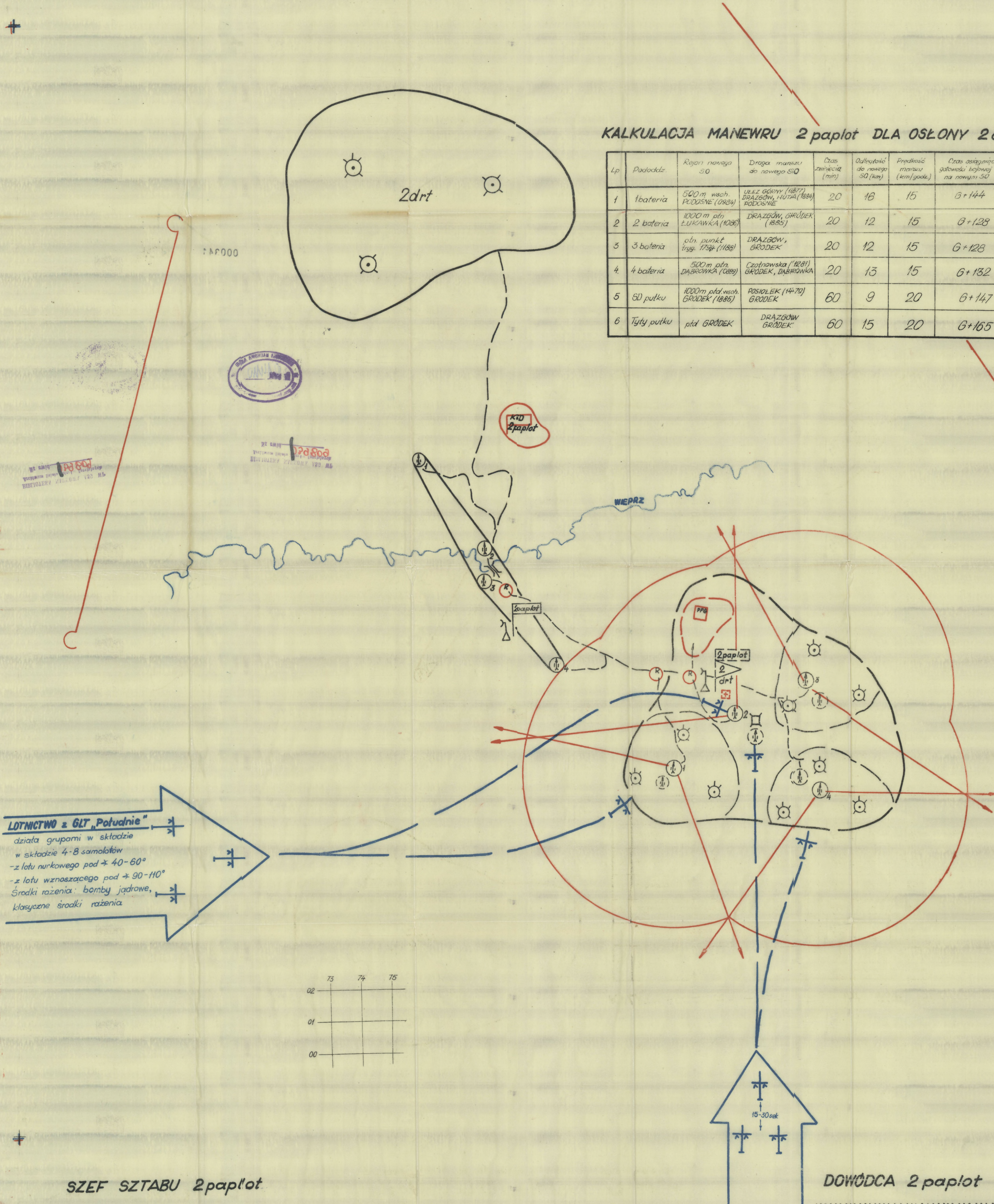
ARKUSZ NR 2
do poz. nr 02326/W.W.

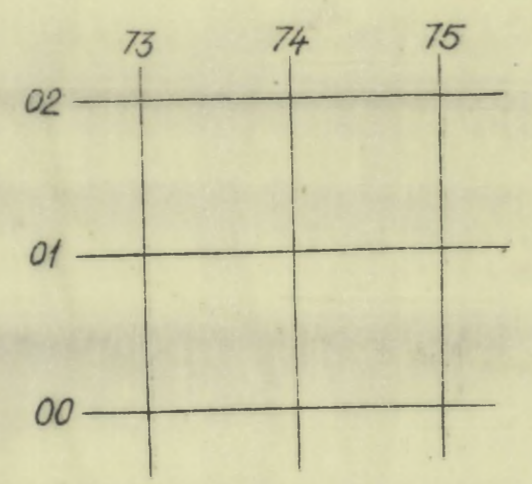
MANEWR 2paplot DLA OSŁONY 2drt

KALKULACJA MANEWRU 2paplot DLA OSŁONY 2drt

Lp	Pododdz	Rejon nowego SIO	Droga marszu do nowego SIO	Czas zaimięcia (min)	Odległość do nowego SIO (km)	Prędkość marszu (km/godz.)	Czas osiągnięcia gotowości bojowej na nowym SIO
1	1 bateria	500 m wsch. PODOSINE (0934)	ULEZ GORYN (1077) DRAZGÓW, NUTA (1094) PODOSINE	20	16	15	G+144
2	2 bateria	1000 m pdł. LUKAWKA (1086)	DRAZGÓW, GRÓDEK (1085)	20	12	15	G+128
3	3 bateria	pdł. punkt trasy 1744 (1188)	DRAZGÓW, GRÓDEK	20	12	15	G+128
4	4 bateria	500 m pdł. DĄBROWKA (0889)	Czołnowska (1201) GRÓDEK, DĄBROWKA	20	13	15	G+132
5	SD putku	1000 m pdł. wsch. GRÓDEK (1085)	PASIOLEK (1470) GRÓDEK	60	9	20	G+147
6	Tyły putku	pdł. GRÓDEK	DRAZGÓW GRÓDEK	60	15	20	G+165

LOTNICTWO z GLT „Południe”
 działa grupami w składzie
 w składzie 4-8 samolotów
 - z lotu nurkowego pod α 40-60°
 - z lotu wznoszącego pod α 90-110°
 Środki rażenia: bomby jądrowe,
 klasyczne środki rażenia

SZEFSZTABU 2paplot

DOWÓDCA 2paplot

MANEWR 2paplot DLA OSŁONY OW 2DZ I PRZEPRAWY NA rz. WIEPRZ W m. DRAŻGÓW

Załącznik nr2 do części pierwszej

TAJNE

Egz. Nr
Nr ks 02323/WW

ARKUSZ NR 2

Rubież (A) odpalania pocisków klasy „powietrze-ziemia” typu typu „BULLPUP” - 6000m-8000m.

Prawdopodobna rubież zakończenia naprowadzania rakiet typu „BULLPUP” - 5000 m.

Odstęp bombardowania (A) podczas ataków z lotu nurkowego - około 1000m.

Najdogodniejsze kierunki ataków mostu z lotu nurkowego pociskami kierowanymi „powietrze-ziemia” oraz pasy ich naprowadzania.

	65	66	67
09			
08			
07			

SZEF SZTABU 2paplot

DOWÓDCA 2paplot

Wykonano 350 egz.
Egz. Nr 1-350 Zeszyt Takt. ASG.
Oprac. Zespół ofic. ASG.
Kys. J.G. dn. 8.07.1970

GLT
„Południe”

4DZ

SZEF SZTABU 2paplot

Wykonano w 350egz

LOTNICTWO GLT „Południe”
grupy uderzeniowe 4-12 samolotów
- sposoby ataków:
- z lotu nurkowego
- z lotu pionowego z H=1000-4000 m
- z lotu ślizgowego pod kątemi do 10°

DOWÓDCA 2paplot

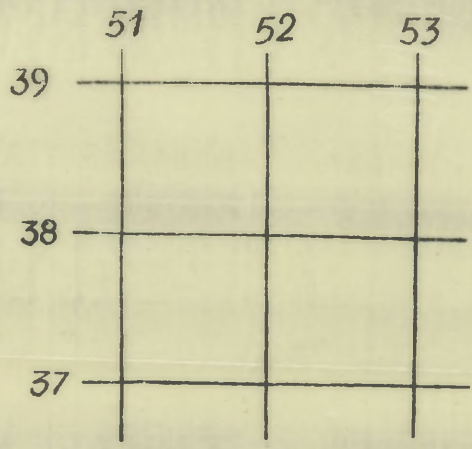
8pz-OW 2DZ

ARKUSZ NR 1

do poz. nr 02323/W.W.

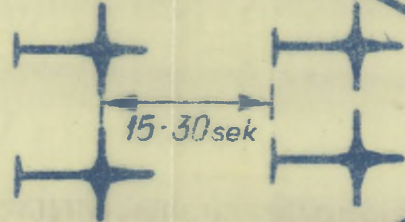

Wzrost: 170 cm
 Ciężar ciała: 65 kg
 Data: 1988.08.11
 Miejsce: Warszawa

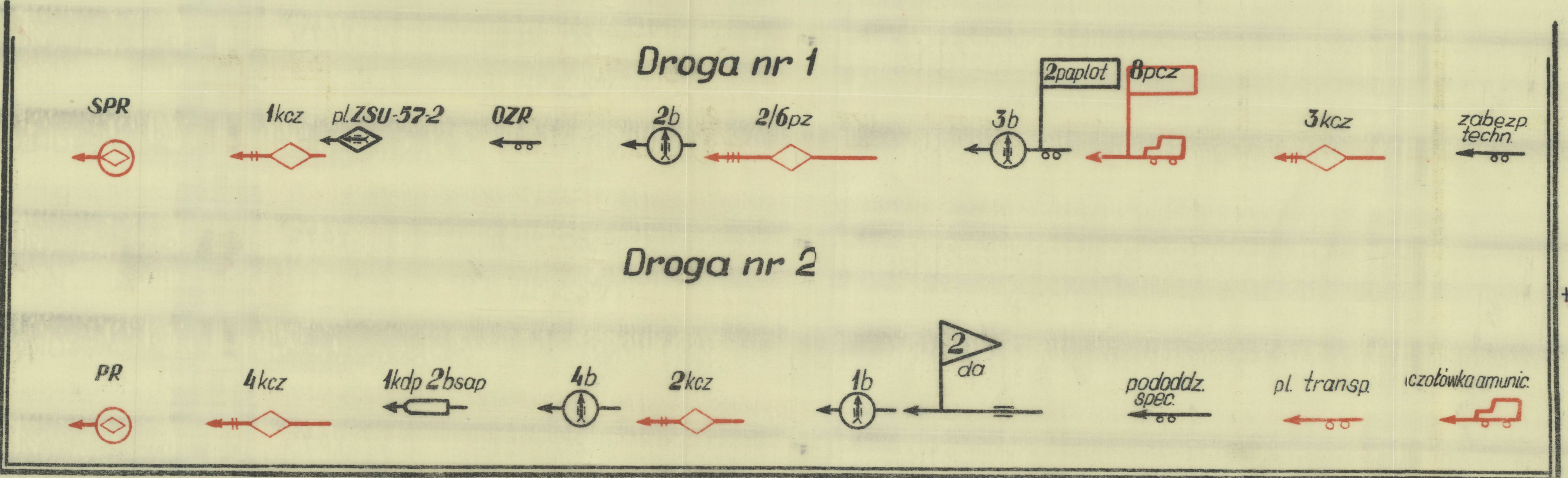

LOTNICTWO Z GLT „Południe”

- Grupy uderzeniowe w skł. 4-12 samol.
- a) ataki na kolumny 8pcz:
- Z lotu koszącego na czoła kolumn przy użyciu napalmu, bomb odł., rakiet i broni pokładowej
- b) ataki na przeprawę w m. DRAZGOW:
- Z lotu ślizgowego z H = 2000 - 5000 m;
 - Z lotu nurkowego z H = 3000 - 5000 m.

UGRUPOWANIE 2 paplot DO OSŁONY 8pcz (OW-2DZ)

Ugrupowanie marszowe 2paplot

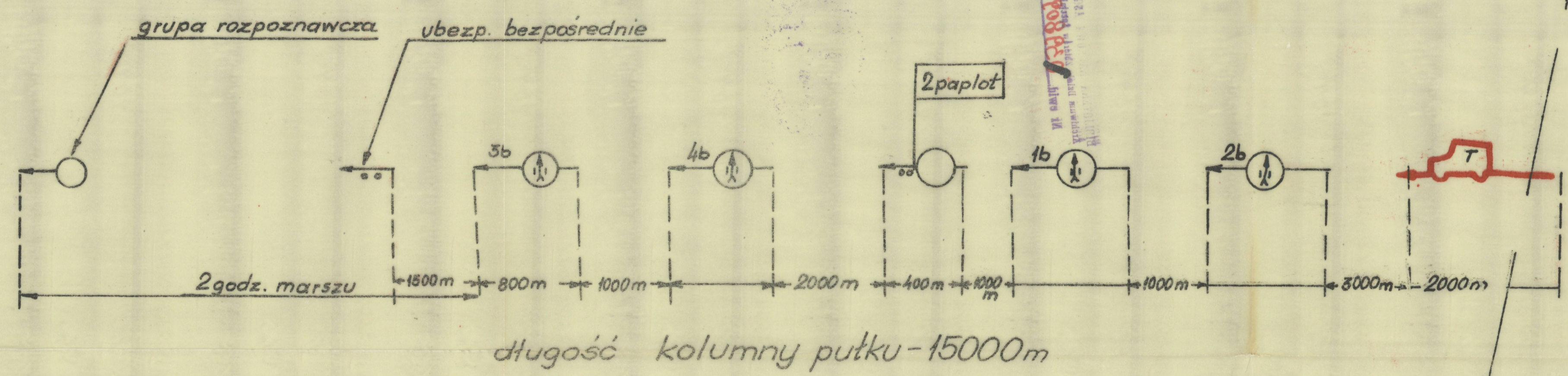
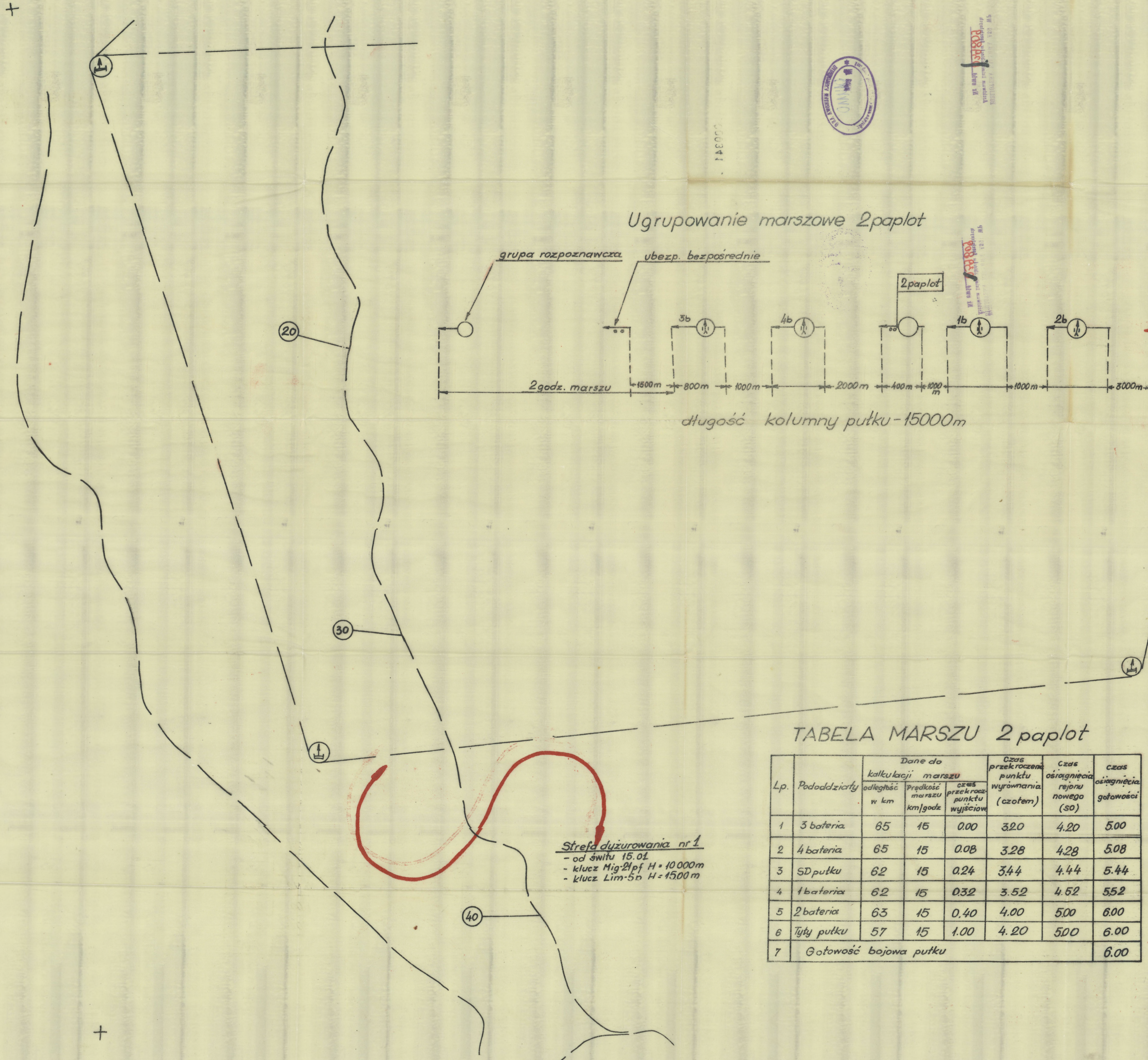

TABELA MARSZU 2paplot

Lp.	Pododdziały	Dane do kalkulacji marszu			Czas przekroczenia punktu wyrównania (czotem)	Czas osiągnięcia rejonu nowego (so)	Czas osiągnięcia gotowości
		odległość w km	Prędkość marszu km/godz	czas przekroczenia punktu wyjściow			
1	3 bateria	65	15	0.00	3.20	4.20	5.00
2	4 bateria	65	15	0.08	3.28	4.28	5.08
3	SD putku	62	15	0.24	3.44	4.44	5.44
4	1 bateria	62	15	0.32	3.52	4.52	5.52
5	2 bateria	63	15	0.40	4.00	5.00	6.00
6	Tyły putku	57	15	1.00	4.20	5.00	6.00
7	Gotowość bojowa putku						6.00

Strefa dyżurowania nr 1
- od świtu 15.01
- klucz Mig-21pf H=10000m
- klucz Lim-5p H=1500m

TAJNE

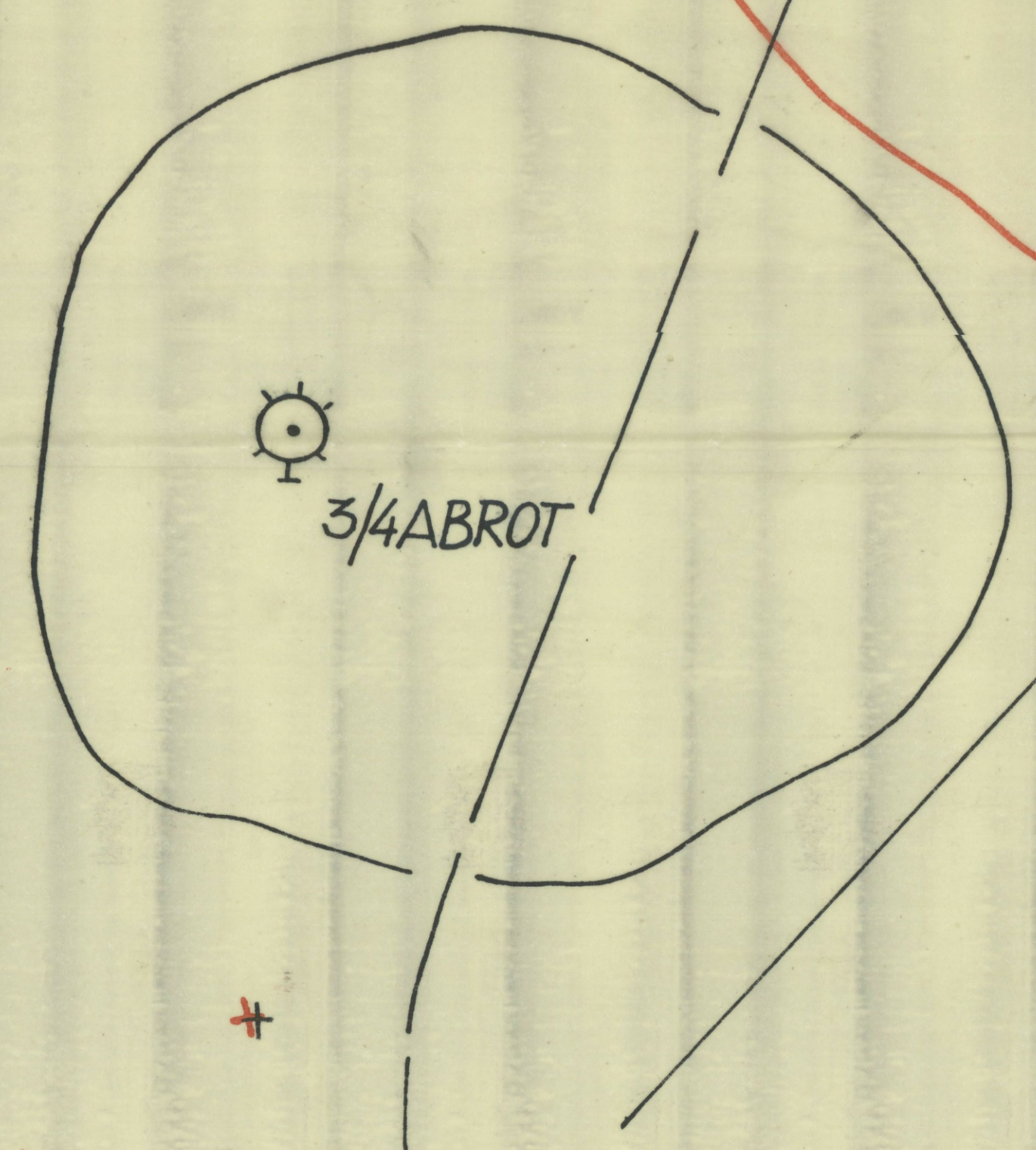
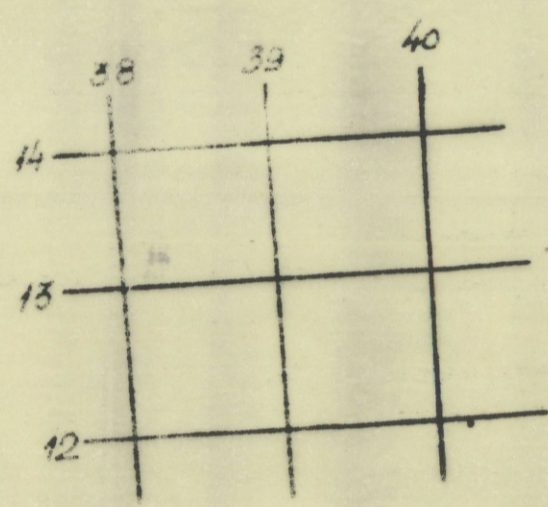
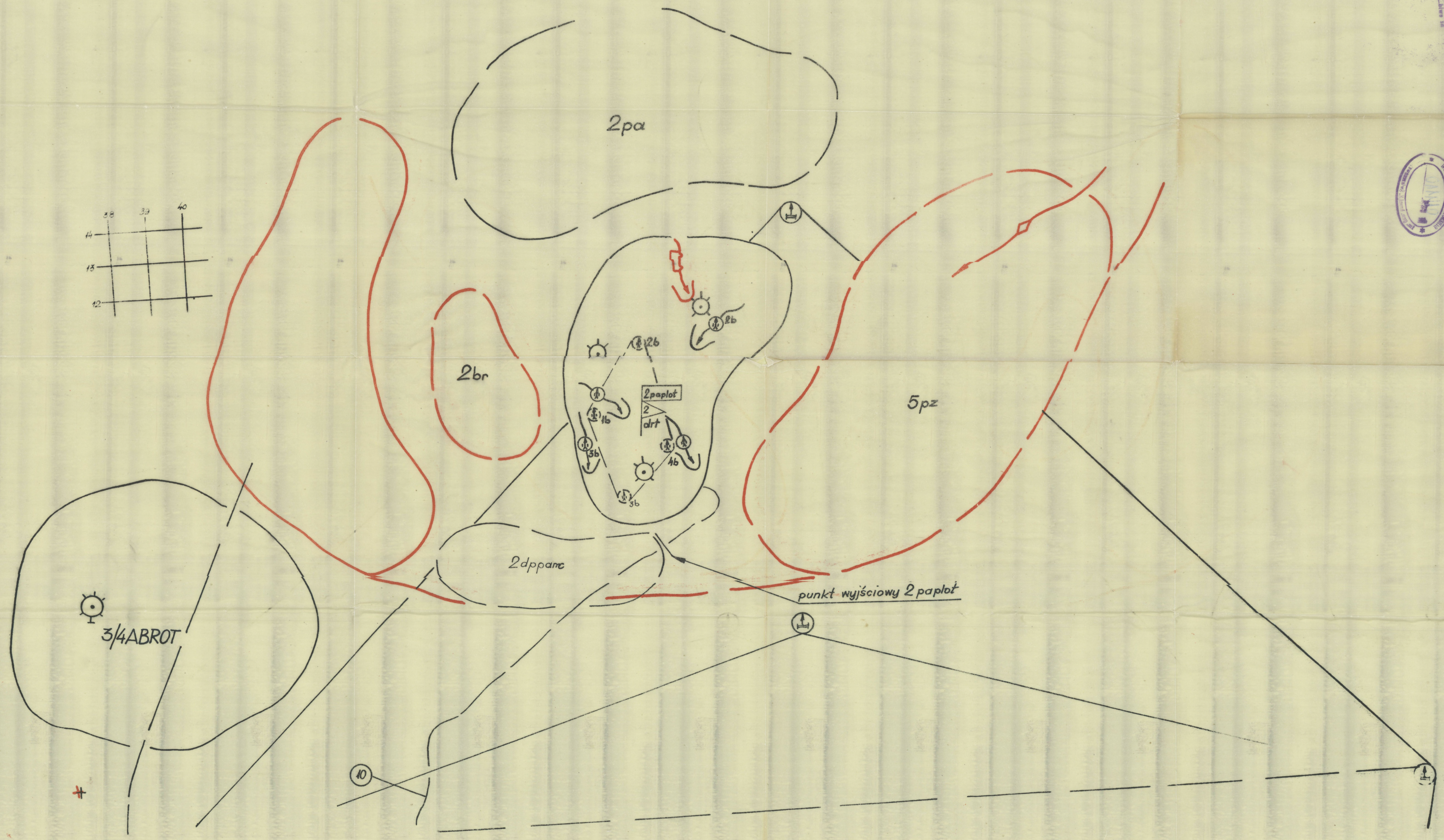
DECYZJA DOWÓDCY 2 paplot DOTYCZĄCA 7pz PODCZAS ROZWINIĘCIA I W TOKU NATARCIA

ARKUSZ NR 1

POBROT

14C000

10

+